

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 15 ΜΑΪΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
79

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

373. Περὶ τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς πρώτης (Α') τάξεως Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, ἡμερησίου καὶ ἐσπερινοῦ καὶ τῆς πρώτης (Α') τάξεως τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων. 1
374. Περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ ἡμερησίου Γυμνασίου καὶ τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τοῦ Ἑσπερινοῦ Γυμνασίου. ... 2

Γεωγραφία	1
Φυσικὴ	4
Ξέναι Γλῶσσαι	3
Φυσικὴ Ἀγωγή	3
Τεχνικὰ	1
Μουσικὴ	1
Σύνολον	33

Ἄρθρον 2.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκτέας ὕλης.

Διὰ τὴν πρώτην (Α') τάξιν τοῦ Ἑμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὁρίζεται τὸ ἀκόλουθον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκτέας κατὰ μάθημα ὕλης :

Ι. Ὁρησκευτικὰ : Ὁρσι 2
Εἰσαγωγή

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 373

Περὶ τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς πρώτης (Α') τάξεως Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, ἡμερησίου καὶ ἐσπερινοῦ καὶ τῆς πρώτης (Α') τάξεως τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 28 παρ. 6 καὶ 31 παρ. 4 τοῦ Ν. 309/76 «περὶ ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

2. Τὴν κατὰ τὸν Ν. 186/1975 γνώμην τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (ΚΕΜΕ), διατυπωθεῖσαν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 96, 103 καὶ 109/1977 πράξεων αὐτοῦ.

3. Τὴν 171/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, ἀποφασίζομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πρώτη (Α) τάξις ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς κατευθύνσεως.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ ὥραι διδασκαλίας αὐτῶν εἰς τὴν πρώτην (Α') τάξιν τοῦ ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως καὶ αἱ ἀντίστοιχοι ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας τῶν ὁρίζονται ὡς ἑπείτα :

Ὁρησκευτικὰ	2
Νέα Ἑλληνικὰ	4
Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ	6
Ἱστορία	3
Μαθηματικὰ	5

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΛΑΤΡΕΙΑ ΚΑΙ ΗΘΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἡ Διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ

1. Εὐνοϊκοὶ ὅροι διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Χριστιανικῆς Ὁρησκείας.
2. Τὰ ἐμπόδια εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ.
3. Οἱ διωγμοί.
4. Ἡ σταθερότης τῆς πίστεως καὶ τὸ θάρρος τῶν Χριστιανῶν κατὰ τοὺς διωγμούς. Οἱ Μάρτυρες.
5. Αἱ αἵρέσεις τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων.
6. Ἀποστολικοὶ Πατέρες.
7. Ἀπολογηταί.
8. Ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ λατρεία καὶ τὰ ἥθη τῶν Χριστιανῶν.

9. Ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας.
10. Ἡ Λατρεία.
11. Ἡ πρωτοχριστιανικὴ τέχνη καὶ τὰ σύμβολα.
12. Τὰ ἥθη τῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν πρώτην περίοδον.
13. Ὁ Ἀσκητισμός.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ (313-867).

ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστιανισμοῦ.

14. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος.
15. Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης.

16. Ὁ Θεοδόσιος ὁ Μέγας.
17. Ἰουστινιανὸς καὶ Ἡράκλειτος.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ αἱρέσεις.
18. Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι.
19. Ἡ καταπολέμησις τῶν αἱρέσεων.
20. Ἡ Εἰκονομαχία καὶ ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Οἱ Μεγάλοι Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας.
21. Ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῆς Ἐκκλησίας. Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς.
22. Ἕλληνες Διδάσκαλοι καὶ Πατέρες.
23. Λατῖνοι ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες καὶ συγγραφεῖς.

ΕΚΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Διοικήσεις, Ἐξάπλωσις, Λατρεία, Ἡθὴ τῶν Χριστιανῶν καὶ τέχνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.
24. Ἡ διοικήσις τῆς Ἐκκλησίας.
25. Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.
26. Ἐξάπλωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ. Μωαμεθανισμὸς.
27. Ἡ Λατρεία.
28. Τὰ ἥθη τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον.
29. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ὕμνογραφία καὶ μουσική.
30. Ἡ Χριστιανικὴ τέχνη.

ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ (867-1453)

ΕΒΔΟΜΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Τὸ Σχίσμα τῆς Ἐκκλησίας.
31. Τὰ αἷτια τοῦ Σχίσματος.
32. Ἀφορμὴ καὶ ἀρχὴ τοῦ Σχίσματος.
33. Τὸ Σχίσμα γίνεται ὁριστικόν.
34. Ἀπόπειρα πρὸς ἑνωσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ἡ σύνοδος τῆς Φλωρεντίας.

ΟΓΔΩΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Ἡ Ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τὴν τρίτην περίοδον.
35. Ἐξάπλωσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τοὺς Σλάβους.
36. Νέοι αἱρετικοὶ καὶ καταπολέμησις των. Τὸ κίνημα τῶν Ἰσχυραστῶν.
37. Διοικήσις καὶ Λατρεία.
38. Τὰ ἥθη καὶ ὁ μοναχικὸς βίος.
39. Ἐκκλησιαστικὴ παιδεία καὶ φιλολογία.
40. Ἡ Χριστιανικὴ τέχνη.

ΕΝΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία κατὰ τὴν Τρίτην Περίοδον
41. Ἡ διοικήσις καὶ δύναμις τῶν Παπῶν.
42. Λατρεία καὶ ἥθη.
43. Αἱρετικοὶ καὶ μεταρρυθμισταί. Ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις.
44. Ἡ Θεολογία τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.
45. Ἡ Χριστιανικὴ τέχνη εἰς τὴν Δύσιν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ (1453)
ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ (1517) ΜΕΧΡΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ

ΔΕΚΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

46. Ἡ Μεταρρυθμίσις εἰς τὴν Γερμανίαν. Μαρτίνος Λούθηρος.
47. Ἄλλοι μεταρρυθμισταί. Ἐξάπλωσις τῆς Μεταρρυθμίσεως.
48. Διδασκαλία, διοικήσις, λατρεία καὶ παιδεία τῶν Διαμαρτυρομένων.

ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία.
49. Ἀντιμεταρρυθμίσις καὶ θρησκευτικοὶ πόλεμοι.
50. Ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ Πάπα καὶ ἡ κατάστασις τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.
51. Ἡ τέχνη εἰς τὴν Δύσιν.

ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Ἡ Ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας.
52. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.
53. Ἡ Ζωὴ τῶν ὑποδούλων χριστιανῶν. Οἱ Νεομάρτυρες.
54. Ἡ Χριστιανικὴ παιδεία κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας.
55. Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὴν Ἐπανάστασιν.
56. Τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

- Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.
57. Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
58. Ἡ διοικήσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
59. Λατρεία, ἥθη, παιδεία καὶ ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

60. Αἱ ἄλλαι αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.
ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν.
61. Αἱ σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τὴν Καθολικὴν.
62. Αἱ σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τὰς Διαμαρτυρομένας καὶ τὴν Παλαιοκαθολικὴν.
63. Αἱ σχέσεις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μεταξὺ των.
64. Τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ:

Ῥοῖα 4

Α'. Γλωσσικὴ διδασκαλία.

Συμπλήρωσις τῆς γλωσσικῆς καταρτίσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὴν νεοελληνικὴν (δημοτικὴν) γλῶσσαν, διὰ ποικίλων γλωσσικῶν ἀσκήσεων. Ἐξέτασις τῶν ξενικῶν ἐπιδράσεων ἐκ τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ ἄλλων λαῶν καὶ ἀφομοίωσις τῶν ξένων λέξεων ἀπὸ τὴν νέαν ἑλληνικὴν. Ὁ πλουτισμὸς τῆς νέας ἑλληνικῆς ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν μεταγενεστέραν ἑλληνικὴν. Εἰσαγωγή τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀρολογίαν.

Συστηματικὴ εἰσαγωγή τῶν μαθητῶν εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ ὕψος τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν κειμένων ἐπισήμανσις καὶ αἰσθητικὴ ἀνάλυσις χαρακτηριστικῶν διὰ τὴν ἀριτεκτονικὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἐκφραστικὴν των πληρότητα χωρίων. Φράσις ἀρμονικὴ, ρυθμικὴ, μουσικὴ. Ἀνάλυσις τοῦ ὕψους (ὕψος πλαδαρόν, ἄτονον, ἐπιτηδευμένον, ἀνθηρόν, νευρώδες, πυκνόν, ἀπλοῦν κ.λπ.).

Β'. Διδασκαλία κειμένων.

Ἑρμηνεῖα ἐκλεκτῶν ἔργων τῆς νεοελληνικῆς γραμματείας, πεζῶν καὶ ποιητικῶν, δημοτικῶν καὶ προσωπικῶν, ἐκ καταλλήλου ἐγκεκριμένης συλλογῆς νεοελληνικῶν ἀναγνωσμάτων ἢ καὶ ἐξ ἐγκεκριμένων αὐτοτελῶν ἐκδόσεων.

Ἑρμηνευτικὴ ἐπεξεργασία τῶν κειμένων ἐπὶ ἐπιπέδου ἀναλόγου πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητῶν τῆς τάξεως. Ἀνάλυσις τῶν πραγματολογικῶν, ἰδεολογικῶν καὶ μορφολογικῶν στοιχείων τῶν διδασκομένων ἔργων. Βαθύτερα ἐξέτασις τῆς δομῆς καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου τρόπου τῆς λογοτεχνικῆς ἐκφράσεως αὐτῶν. Ἀνάλυσις καὶ χαρακτηρισμὸς τοῦ ὕψους των. Χαρακτηρισμὸς καὶ κατάταξις τῶν ἔργων εἰς τὰ ἀντίστοιχα λογοτεχνικὰ εἶδη. Ἀσκήσις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν χρῆσιν λεξικῶν, γραμματολογίας, καὶ ἄλλων προσιτῶν εἰς τὴν πνευματικὴν των ἀνάπτυξιν βοηθημάτων.

Γ'. Γραμματολογία - Μετρική.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν κειμένων παρέχονται καὶ τὰ ἀπαραίτητα γραμματολογικὰ στοιχεῖα: Σύντομοι καὶ οὐσιαστικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, περὶ τῶν εἰδῶν τῆς πεζογραφίας καὶ τῆς ποιήσεως, περὶ τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν ἐκάστου εἶδους. Ἰδιαιτέρως ἐκφραστικοὶ τρόποι κατὰ λογοτεχνικὸν εἶδος καὶ κατὰ συγγραφέα. Τὸ ὕψος, τὰ προσδιοριστικὰ στοιχεῖα του, τὰ εἶδη του. Τὸ προσωπικὸν ὕψος.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ποιημάτων ἐπιδιώκεται ἡ ἐμπέδωσις καὶ συμπλήρωσις τῶν διδασκέντων στοιχείων τῆς νεοελληνικῆς μετρικῆς. Εἶδη στίχων μὴ διδασκέντων (3σύλλαβος, 17σύλλαβος), ἀπώλεια τοῦ μετρικοῦ τόνου, χάρισμα λέξεως, διασκελισμός τοῦ στίχου καὶ τῆς στροφῆς - ἐλεύθερος στίχος, συστηματικὴ διδασκαλία τῆς μετρικῆς ποιημάτων σταθερᾶς μορφῆς: διστίχου, ἐπιγράμματος, σονέτου.

Δ'. Ἐκθέσεις.

α) Προφορικαί. Συνέχισις τῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὸν προφορικὸν λόγον ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας τάξεις τοῦ Γυμνασίου (ἀνακρινώσεις, ἀφηγήσεις, διαλογικαὶ συζητήσεις). Ἐκθέσις ἐργασιῶν εἰς συνεχῆ λόγον, ἐπὶ τῇ βάσει συντόμων σημειώσεων. Ἀσκήσις εἰς τὴν ἀπαγγελίαν ρητορικοῦ λόγου (στάσις, ἔκφρασις, ρυθμός, τόνος καὶ χρῶμα φωνῆς κ.τ.λ.). Ἀσκήσις εἰς τὴν ἀτομικὴν καὶ τὴν ὁμαδικὴν ἀπαγγελίαν.

β) Γραπταί. Γραφὴ μιᾶς ἐκθέσεως ἰδεῶν εἰς τὸ σχολεῖον, ἀνὰ 15νήμερον, εἰς διάστημα μιᾶς καὶ ἡμισείας ἢ δύο διδακτικῶν ὥρων. Αἱ ἐν τῷ σχολεῖῳ συντασσόμεναι ἐκθέσεις δὲν δύνανται νὰ εἶναι ὀλιγώτεραι τῶν δέκα (10) κατὰ διδακτικὸν ἔτος.

Θέματα ἐκθέσεων: ἐντυπώσεις ἀπὸ ἐπισκέψεως εἰς ἱστορικοὺς τόπους, μνημεῖα, τεχνικὰ ἔργα, βιομηχανίας, μουσεῖα, πόλεις κ.τ.λ. ὡς καὶ ταξιδιωτικαὶ ἐντυπώσεις. Περιγραφαὶ καὶ χαρακτηρισμοὶ προσώπων, ὁμάδων, τάξεων, καταστάσεων, ἐνεργειῶν, κοινωνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν χαρακτηριστικῶν τύπων κ.τ.λ. Συγκριτικαὶ περιγραφαὶ καὶ χαρακτηρισμοὶ ἀντιθέτων προσώπων, ὁμάδων, γεγονότων, καταστάσεων κ.τ.λ. Περιλήψεις καὶ στοιχειώδης κριτικὴ ἀνάλυσις διδασκέντων λογοτεχνιῶν. Τάξιμοι ὁλοκλήρου καὶ ἐκ διαφόρων διδασκόμενων μαθημάτων. Σύνταξις ἐπιστολῶν, ἀναφορῶν, αἰτήσεων, δημοσίων ἐγγράφων. Σύνθεσις μικρῶν καὶ ἀπλῶν λογοτεχνιῶν (διηγημάτων ἢ καὶ ποιημάτων), ἐπὶ θεμάτων προτεινόμενων ὑπὸ τῆς τάξεως ἢ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ. Ἐπιτρέπεται, εἰς περιωρισμένην πάντως κλίμακα, ἡ ἀνάπτυξις ὑπὸ τῶν μαθητῶν θεμάτων τῆς προσωπικῆς ἐκάστου προτιμήσεως.

Αἱ ἐκθέσεις διορθώνονται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐπιμελῶς κατ' οἶκον καὶ σχολιάζονται ἐντὸς τῆς τάξεως κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς διδακτικῆς ὥρας. Κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἐπισημαίνονται τὰ συνήθως ἐπαναλαμβανόμενα σφάλματα (πραγματολογικά, λογικά, συντακτικά, ὀρθογραφικά, στίξεως, κυριολεξίας, διαρθρώσεως, συνθέσεως κ.τ.λ.), πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει παρέχονται ὁδηγίαι διὰ τὴν ὀρθὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων.

Καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς διδακτικῆς ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων ἐργασίας καταβάλλεται ἐπίμονος προσπάθεια διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν κυριολεκτικὴν καὶ ἀκριβολογικὴν ἔκφρασιν, εἰς τὴν σαφῆ, σύντομον καὶ παραστατικὴν διατύπωσιν, εἰς τὴν λογικὴν διάρθρωσιν τῶν νοημάτων καὶ τὴν ὀρθὴν τῆς ὅλης ἐκθέσεως σύνθεσιν. Ὑπογραμμίζεται ὡς κύριος στόχος ἡ ἀρμονικὴ σχέσις μορφῆς καὶ περιεχομένου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κενολόγου γραπτῆς φλυαρίας ἢ ὅποια ἀποκαλύπτει ἀνυπαρξίαν διανοημάτων καὶ ἀδυναμίαν σκέψεως.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ: Ὡραι 6.

Α'. Γλωσσικὴ διδασκαλία: Ὡραι 2, ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ἕως 31 Ἰανουαρίου. Ὡρα 1, ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους. Συνέχισις καὶ ὁλοκλήρωσις τῆς ἀρχαίας ἐκθέσεως εἰς τὴν τρίτην (Γ') τάξιν τοῦ Γυμνασίου συστηματικῆς διδασκαλίας τοῦ Συντακτικοῦ. Ἡ διδασκαλία ἀφορμᾶται ἀπὸ σειράς παραδειγμάτων τῆς νεοελληνικῆς δημοτικῆς γλώσσης διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀντιστοίχων φαινομένων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς. Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς διδασκαλίας ἐνὸς εὐρυτέρου κεφαλαίου ἀκολουθεῖ γενικὴ θεώρησις τῶν ἐξετασθέντων φαινομένων ἐπὶ τῇ βάσει καταλλήλου ἀδιδάκτου κειμένου.

Β'. Ἑρμηνεῖα Κειμένων: Ὡραι 4, ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ἕως 31 Ἰανουαρίου. Ὡρα 5, ἀπὸ τὴν 1 Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

α) Δημοσθένους Λόγοι (Ὀλυμπιακοὶ καὶ Φιλιππικοί): Ὡραι 3 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ἕως 31 Ἰανουαρίου.

1) Εἰσαγωγὴ περιέχουσα σύντομον ἀνασκόπησιν τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων περὶ τῆς γενέσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ρητορικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, περὶ τοῦ ρητορικοῦ λόγου καὶ τῶν εἰδῶν του (ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν γνώσεων τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν λόγων τοῦ Λυσίου καὶ τοῦ Ἰσοκράτους) - Βίος καὶ ἔργον τοῦ Δημοσθένους - Τὸ ἱστορικὸν πλαίσιον τῆς πολιτικῆς του δραστηριότητος - Τὰ συγκεκριμένα περιστατικά, τὰ ὅποια σχετίζονται μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ πρὸς διδασκαλίαν λόγου.

2) Γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία ἐνὸς Ὀλυμπιακοῦ καὶ ἐνὸς Φιλιππικοῦ, ἢ ὁλοκλήρωσις τῆς διδασκαλίας τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ὡς ἀπαραίτητος.

3) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπὶ μέρους ἐρμηνευτικῆς ἐπεξεργασίας ἐκάστου λόγου γίνεται ἡ συνολικὴ θεώρησις αὐτοῦ, προκειμένου οἱ μαθηταὶ νὰ ἀντιληφθοῦν ὡς ὁργανικὸν ὅλον τὸ περιεχόμενον, τὴν ἐπιχειρηματολογίαν, τὴν δομὴν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τὰς ἀρετὰς τοῦ ὕφους τοῦ Δημοσθένους. Ἡ διδασκαλία ὁλοκληροῦται διὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς γενικῆς ἐντυπώσεως τὴν ὅποیان οἱ μαθηταὶ ἀπεκόμισαν ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ Δημοσθένους, ὅπως αὕτη προκύπτει ἀπὸ τὸ δεδιδασμένον κείμενον καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους γνωστοὺς ἤδη ρήτορας (Λυσίαν, Ἰσοκράτην).

β) Θουκυδίδου Ξυγγραφή (Ἐκλογαί): Ὡραι 3, ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

1) Εἰσαγωγὴ περιέχουσα: σύντομον ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων τῆς Πεντηκονταετίας καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ Πολέμου - τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Θουκυδίδου καὶ τὴν μορφωτικὴν ἀξίαν του (κτῆμα ἐς αἰεὶ).

2) Ἐκλεκταὶ περικοπὰὶ ἐκ τῶν Πλαταϊκῶν καὶ τῶν Λεσβιακῶν τοῦ Θουκυδίδου (ἐξαιρέσει τῶν δημιουργιῶν). Γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν περικοπῶν αὐτῶν, ἐνῶ αἱ ἐνδιαμέσως παραλειπόμεναι ἐνότητες παρέχονται περιληπτικῶς.

3) Τὰ τελευταῖα μαθήματα δικτιθενταὶ διὰ τὴν συνολικὴν θεώρησιν τοῦ διδασκέντος κειμένου (ὅπως καὶ εἰς τὸν Δημοσθένην). Σύγκρισις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν ἡδὴ διδασκέντων ἱστορικῶν (Ξενοφῶντος, Ἀρριανοῦ, Ἡροδότου) πρὸς τὸν Θουκυδίδην.

γ) Ὀμήρου Ὀδύσεια (Ἐκλογαί): Ὡρα 1, ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου ἕως 31ης Ἰανουαρίου. Ὡρα 2, ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

1) Ἡ Εἰσαγωγὴ περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς κεφάλαια: 1) Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ποιησις καὶ τὰ εἶδη αὐτῆς. Τὸ Ἔπος. 2) Τὰ ὁμηρικὰ ποιήματα καὶ ὁ κόσμος τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν - Ἀοῖδοι καὶ ραψῳδοὶ - Ἡ θέσις τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν. 3) Γενικὸν διάγραμμα τῆς Ὀδυσσεύς, μετὰ τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς δομῆς τῆς.

2) Ἡ γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία ἐνοτήτων ἐκ τῶν ραψωδιῶν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἐγκεκριμένον διδακτικὸν βιβλίον. Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς διδασκαλίας τῆς πρώτης εὐρυτέρας ἐνότητος, ἀκολουθεῖ ἐπισήμανσις τῶν ἰδιωτικῶν τῆς γλώσσης τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀττικὴν διάλεκτον.

3) Κατὰ τὰ τελευταῖα μαθήματα πραγματοποιεῖται ἡ συνολικὴ θεώρησις τῶν διδασκέντων ἐνοτήτων, καταδεικνύονται αἱ ἀρεταὶ τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως καὶ ἐπιστημαίνονται τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς τοῦ Ὀδυσσεύς, ὅπως προκύπτουν ἐκ τοῦ κειμένου.

4. ΙΣΤΟΡΙΑ: Ὡραι 3.

Ἀρχαία Ἱστορία:

α) Σύντομος ἱστορία τῶν ἀνατολικῶν λαῶν.

β) Ἱστορία Ἑλληνικὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ἱστορικῶν χρόνων μέχρι τοῦ ἔτους 146 π.Χ. (ὑποταγὴ εἰς τοὺς Ρωμαίους).

γ) Ρωμαϊκή Ἱστορία μέχρι τοῦ ἔτους 146 π.Χ.

Εἰδικώτερον ἢ διδακτέα ὕλη ὀρίζεται:

Μέρος Πρῶτον: Εἰσαγωγή.

1. Τὸ νόημα καὶ ὁ σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Ἱστορίας.
2. Οἱ προϊστορικοὶ χρόνοι.

Μέρος Δεύτερον: Οἱ πρῶτοι μεγάλοι πολιτισμοί.

1. Ἡ Αἴγυπτος.
2. Οἱ ἀρχαῖοι πολιτισμοὶ τῆς Μεσοποταμίας.
3. Τὸ ἐμπόριον καὶ οἱ Σημιτικοὶ λαοί.
4. Οἱ Χετταῖοι.

Μέρος Τρίτον: Ὁ ἑλληνικὸς χῶρος καὶ οἱ προϊστορικοὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

1. Ὁ τόπος καὶ αἱ φυλαί.
2. Ὁ πολιτισμὸς τοῦ Αἰγαίου (ἐποχὴ τοῦ λίθου, ἐποχὴ τοῦ χαλκοῦ, μινωικὸς πολιτισμὸς, κυκλαδικός, ἑλλαδικός, μυκηναϊκός καὶ Κυπριακός πολιτισμὸς).

Μέρος Τέταρτον: Ἡ ἐποχὴ τοῦ σιδήρου.

1. Ἡ κάθοδος τῶν Δωριέων.
2. Ὁ Ὀμηρὸς καὶ τὰ ἔπη του.

Μέρος Πέμπτον: Ὁ 2ος ἑλληνικὸς ἀποικισμὸς καὶ ἡ πολιτειακὴ ἐξέλιξις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1. Ὁ ἀποικισμὸς.
2. Αἱ πολιτικαὶ μεταβολαί.
3. Αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις.
4. Αἱ δύο μεγάλαι ἑλληνικαὶ πόλεις.
5. Ἡ θρησκεία κατὰ τὴν ἀρχαϊκὴν περίοδον.
6. Ἡ ἀρχαϊκὴ τέχνη.
7. Τὰ γράμματα κατὰ τὴν ἀρχαϊκὴν περίοδον.

Μέρος Ἑκτον: Οἱ κλασσικοὶ χρόνοι (5ος καὶ 4ος αἰ. π.Χ.).

1. Οἱ γείτονες τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἀνατολήν.
2. Οἱ περσικοὶ πόλεμοι.
3. Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὴν πεντηκονταετίαν.
4. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλέους.
5. Ὁ Πελοποννησιακὸς Πόλεμος.
6. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σπάρτης.
7. Ἡ ἡγεμονία τῶν Θηβῶν.
8. Ἡ παρακμὴ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων.

Μέρος ἑβδομον: Ἡ Μακεδονία καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς.

1. Ἡ Μακεδονία - Φίλιππος ὁ Β'.
 2. Ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὴν Ἀσίαν - Ἀλέξανδρος.
 3. Ἡ Ἑλληνιστικὴ περίοδος.
 4. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴν περίοδον.
- Ἡ προσφορὰ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Μέρος ὄγδοον: Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἑλλάς.

1. Ἡ παλαιότερα ἱστορία τῆς Ρώμης.
 2. Ἡ ἐξάπλωσις τῆς Ρώμης.
 3. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Καρχηδὼν - Ρώμη καὶ Ἀνατολή.
- Ἐπίλογος: Ἡ προσφορὰ τοῦ Ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ: Ὄραι 5.

I. Ἀλγεβρα - Τριγωνομετρία: Ὄραι 3.

1. Σύνολα

Ἡ ἔννοια τοῦ συνόλου. Συμβολισμοί. Ὑποσύνολον ἐνὸς συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Πράξεις ἐπὶ τῶν συνόλων (τομή, ἔνωσις, συμπλήρωμα, διαφορὰ). Καρτεσιανὸν γινόμενον. Ἡ ἔννοια τῆς συναρτήσεως.

2. Ἐννοιαὶ ἀπὸ τὴν Μαθηματικὴν Λογικὴν.

Πρότασις. Προτασιακὸς τύπος (ἀνοιχτὴ πρότασις). Σύνολον ἀληθείας. Προσοδεῖται. Λογικαὶ πράξεις: Ἀρνήσις, διάψευξις, συνεπαγωγή, ἰσοδυναμία. Ταυτολογία καὶ ἀντίφασις. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ συγκεκριμένων παραδειγμάτων διατυπώσεως καὶ ἀποδείξεως μαθηματικῶν προτάσεων.

3. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις (ἐπαναλήψεις καὶ συμπληρώσεις).

Τὸ σύνολον R τῶν πραγματικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις καὶ διατάξεις εἰς τὸ R. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις. Παράγοντοποίησης. Ταυτότητες. Ρητὰ ἀλγεβρικὰ κλάσματα.

4. Διανύσματα.

Ἐννοια τοῦ διανύσματος. Ἀθροισμα διανυσμάτων. Διαφορὰ διανύσματος ἀπὸ ἄλλο διάνυσμα. Γινόμενον διανύσματος ἐπὶ πραγματικὸν ἀριθμὸν. Λόγος δύο διανυσμάτων. Σχέσις τοῦ Chasles. Ὁρθογώνιον σύστημα ἀναφορᾶς. Καρτεσιανὰ συντεταγμέναι ἐνὸς σημείου τοῦ ἐπιπέδου. Διανυσματικὴ ἀκτίς. Ἡ διανυσματικὴ ἀκτίς ὡς γραμμικὸς συνδυασμὸς τῶν βασικῶν διανυσμάτων. Συντεταγμέναι τυχόντος διανύσματος. Ἰσότης διανυσμάτων τοῦ ἐπιπέδου. Συνθήκαι καθιέρωσις καὶ παραλλήλως δύο διανυσμάτων. Ἐσωτερικὸν γινόμενον. Διανυσματικὴ ἐξίσωσις εὐθείας.

5. Τριγωνομετρία.

Προσανατολισμένος κύκλος. Προσανατολισμένον τόξον καὶ προσανατολισμένη γωνία. Μονάδες μετρήσεως. Ἀλγεβρική τιμὴ τῶν τόξων ἢ γωνίας. Σχέσις τόξων μὲ κοινὰ ἄκρα.

Ὁ Τριγωνικὸς κύκλος. Τὸ ἡμίτονον, τὸ συνημίτονον, ἡ ἐφαπτομένη καὶ ἡ συνεφαπτομένη τόξου ἢ γωνίας. Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ 0°, 30°, 45°, 60°, 90°, 180°, 270°. Ὁρισμὸς τῶν βασικῶν κυκλικῶν (τριγωνομετρικῶν) συναρτήσεων. Θεμελιώδεις σχέσεις μεταξὺ τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τοῦ αὐτοῦ τόξου. Ἀπλὰ τριγωνομετρικὰ ταυτότητες. Σχέσεις τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν, τόξων ἀντιθέτων, παραπληρωματικῶν, συμπληρωματικῶν, καθὼς καὶ τόξων διαφόρων κατὰ τετρακύκλιον ἢ ἡμικύκλιον.

Ἀναγωγή τριγωνομετρικοῦ ἀριθμοῦ ἐνὸς τόξου εἰς τριγωνομετρικὸν ἀριθμὸν τόξου οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν 45°.

Ἐπίλυσις τῶν βασικῶν ἐξισώσεων $\eta\mu\chi = \alpha$ $\sigma\upsilon\nu\chi = \alpha$ $\epsilon\phi\chi = \alpha$.

6. Συστήματα α' βαθμοῦ.

Ἐπίλυσις συστημάτων α' βαθμοῦ δύο ἢ τριῶν ἀγνώστων μὲ χρῆσιν τῶν ὀριζουσῶν. Κανόνες Grammer καὶ Sarrus. Ἐξισώσεις συμβιβασταί. Ὁμογενῆ γραμμικὰ συστήματα.

7. Ἀρρητοὶ παραστάσεις.

Ρίζα ν τάξεως πραγματικοῦ ἀριθμοῦ. Πράξεις μὲ ἀρρητους παραστάσεις. Τροπὴ κλάσματος μὲ ἀρρητον παρονομαστήν εἰς ἰσοδύναμον μὲ ρητὸν παρονομαστήν. Δυνάμεις μὲ ρητὸν ἐκθέτην.

8. Μιγαδικοὶ ἀριθμοί.

Ἐννοια τοῦ μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν μιγαδικῶν. Μέτρον μιγαδικοῦ. Γραφικὴ παράστασις μιγαδικοῦ. Τριγωνομετρικὴ μορφή μιγαδικοῦ.

9. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ.

Ἐπίλυσις ἐξισώσεως β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἄγνωστον. Εἶδος τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβαθμίου τριωνύμου $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$. Συμμετρικαὶ παραστάσεις τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβαθμίου τριωνύμου $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$ συναρτήσιν τῶν συντελεστῶν του. Πρόσημον τῶν ριζῶν του. Τροπὴ τοῦ $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$ εἰς γινόμενον παραγόντων. Εὗρεσις δευτεροβαθμίου ἐξισώσεως, ὅταν δίδωνται αἱ ρίζαι τῆς. Πρόσημον τοῦ $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$ διὰ τὰς διαφόρους πραγματικὰς τιμὰς τοῦ χ . Μέγιστον ἢ ἐλάχιστον τοῦ τριωνύμου. Γραφικὴ παράστασις τῆς $\chi \rightarrow \alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$.

10. Ἀνισώσεις β' βαθμοῦ.

Ἐπίλυσις ἀνισώσεως β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἄγνωστο. Ἀνισώσεις ἀνωτέρου βαθμοῦ. Συστήματα ἀνισώσεων. Θέσις πραγματικοῦ ἀριθμοῦ ὡς πρὸς τὰς πραγματικὰς ρίζας τοῦ δευτεροβαθμίου τριωνύμου.

11. Ἐξισώσεις ἀναγόμεναι εἰς δευτεροβαθμίους.

Διτετράγωνοι ἐξισώσεις. Τροπὴ διπλῶν τινῶν ριζικῶν εἰς ἀπλά. Ἀντιστροφὴ ἐξισώσεων. Διωνυμοὶ καὶ τριωνυμοὶ ἐξισώσεις. Ἐξισώσεις μὲ ριζικὰ β' τάξεως.

12. Συστήματα ἐξισώσεων.

Συστήματα ἐξισώσεων, ἐκ τῶν ὁποίων μία εἶναι δευτεροβάθμιος. Ἀλλαι ἀπλὰ περιπτώσεις συστημάτων. Προβλήματα.

II. Θεωρητικὴ Γεωμετρία.

1. Γεωμετρικοὶ τόποι καὶ κατασκευαί.

Ἐπαναλήψεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὴν ὕλην τῆς Γ' Γυμνασίου. Ἀπλοὶ γεωμετρικοὶ τόποι καὶ κατασκευαί.

2. Λόγοι και αναλογίαι.

Λόγος δύο εὐθυγράμμων τμημάτων. Ἀναλογία εὐθυγράμμων τμημάτων. Ἰδιότητες. Θεώρημα τοῦ Θαλοῦ. Κατασκευή τετάρτης ἀναλόγου τριῶν δεδομένων εὐθυγράμμων τμημάτων. Θεώρημα διχοτόμου ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς γωνίας τριγώνου. Διαίρεσις εὐθυγράμμου τμήματος ἐσωτερικῶς ἢ ἐξωτερικῶς βάσει γνωστοῦ λόγου.

3. Ὁμοιότης.

Ὅμοια εὐθύγραμμα σχήματα. Κριτήρια ὁμοιότητος τριγώνων. Τὸ Πυθαγόρειον θεώρημα καὶ αἱ συνέπειαι τοῦ. Βασικαὶ γεωμετρικαὶ σχέσεις μεταξὺ πρωτευόντων ἢ δευτερευόντων στοιχείων ἑνὸς τριγώνου. Ἀπλᾷ κατασκευαί. Τὸ θεώρημα τῆς δέσμης εὐθειῶν καὶ τὸ ἀντίστροφόν του.

4. Ἐμβαδά.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἐμβαδοῦ. Ἐμβαδὸν ὀρθογωνίου, παραλληλογράμμου, τριγώνου, τραπεζίου. Μετασχηματισμὸς εὐθυγράμμων σχημάτων εἰς ἄλλα ἰσοδύναμα. Ὁ λόγος τῶν ἐμβαδῶν δύο τριγώνων, εἰς τὰ ὅποια μία γωνία τοῦ ἑνὸς εἶναι ἴση ἢ παραπληρωματικὴ μὲς γωνίας τοῦ ἄλλου. Λόγος τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων πολυγώνων.

5. Δύναμις σημείου ὡς πρὸς κύκλον.

Δύναμις σημείου ὡς πρὸς κύκλον. Ριζικὸς ἄξων δύο κύκλων. Ἀπλᾷ προβλήματα γεωμετρικῶν τόπων καὶ κατασκευῶν. Τὸ πρόβλημα τῆς «χρυσῆς τομῆς».

ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ: Ὁρα 1.

Σχῆμα καὶ διαστάσεις τῆς γῆς.

Λιθόσφαιρα, μανδύας, πυρὴν, γηγενὲς θερμότης, πετρώματα, κυριώτερα εἶδη πετρωμάτων.

Μέθοδοι μελέτης τῆς ἱστορίας τῆς γῆς. Ἀπολιθώματα. Γεωλογικοὶ αἰῶνες: Ἀζωϊκός, Ἡωζωϊκός, Παλαιζωϊκός, Μεσοζωϊκός, Καινοζωϊκός αἰὼν. Διάρκεια γεωλογικῶν αἰώνων. Ἡλικία τῆς γῆς. Αἰτίαι μεταβολῆς τῆς ἐξωτερικῆς μορφῆς τῆς γῆς. Ἐνδογενεῖς καὶ ἐξωγενεῖς δυνάμεις.

Ἐνδογενεῖς δυνάμεις. Πτυχώσεις, ρήγματα, σχηματισμὸς βουνῶν, ἐξάρσεις καὶ καθιζήσεις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Ἡφαιστεια. Τύποι ἡφαιστειῶν. Σεισμοί. Θερμαὶ πηγαί. Κυριώτεραι ἱαματικαὶ πηγαὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξωγενεῖς δυνάμεις. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τῆς ἀτμοσφαίρας. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τοῦ ὕδατος τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τῶν παγετῶν. Γεωλογικὴ ἐνέργεια τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου.

Ἐξέταση τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ γεωλογικῆς ἀπόψεως.

Ἡ γῆ ἐν μέσῳ τοῦ σύμπαντος.

Ἀπλανεῖς ἀστέρες. Ἡλιακὸν σύστημα.

Περιστροφή τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονά της. Ἀξων καὶ πόλοι τῆς γῆς. Ἰσημερινός. Μεσημβρινοί. Παράλληλοι κύκλοι.

Γεωγραφικὸν μῆκος καὶ πλάτος. Ἡμέρα καὶ νύξ.

Κινήσις τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, ἐκλειπτικὴ, ἰσημερία, ἡλιοστάσια, τροπικὴ καὶ πολικὸν κύκλοι.

Διάρκεια τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς. Ἐποχαὶ τοῦ ἔτους. Ζῶναι τῆς γῆς.

Ἡλιακὴ ἡμέρα. Τοπικὴ καὶ διεθνὴς ὥρα. Ἡμερολόγιον. Ἰουλιανὸν καὶ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

Κατανομὴ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς γηγίνης σφαίρας. Ἠπειροὶ καὶ ὠκεανοί, νῆσοι καὶ θάλασσαι.

Ἡ ξηρά. Μορφολογία τῆς ξηρᾶς. Ὀροπέδια, πεδιάδες, λίμναι, ποταμοί, ἀκταί. Τὰ ὕδατα. Ἡ θάλασσα. Ὁ πυθμὴν τῶν θαλασσῶν, θαλάσσιαι ζῶναι, σύστασις καὶ θερμοκρασία τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Κινήσεις τῆς θαλάσσης, κύματα, παλίρροιαι, ρεύματα, κυριώτερα θαλάσσια ρεύματα, παγετῶνες. Λίμναι, κατηγορίαι λιμνῶν.

Ἀτμόσφαιρα. Σύστασις καὶ ὕψος τῆς ἀτμοσφαίρας, στρώματα, θερμοκρασία, ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις. Κινήσεις τῆς ἀτμοσφαίρας, ἄνεμοι, εἶδη ἀνέμων, ὑγρασία τῆς ἀτμοσφαίρας, νέφη, βροχαί, κατανομὴ τῶν βροχῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Κλίμα, παράγοντες τοῦ κλίματος, κατηγορίαι κλιμάτων.

Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν φυτῶν εἰς τὴν γῆν. Ζῶναι βλαστήσεως.

Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν ζώων. Πανὶς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ἐξέτασις τοῦ κλίματος τῆς Ἑλλάδος.

Ὀρυκτολογία. Ὀρυκτά, μεταλλεύματα, κοιτάσματα ὀρυκτῶν.

Φυσικὰ γνωρίσματα τῶν ὀρυκτῶν. Μορφή τῶν ὀρυκτῶν. Κρυστάλλωσις, κρυσταλλικὰ συστήματα.

Ἰδιότητες τῶν ὀρυκτῶν. Χρῶμα, λάμψις, σκληρότης, σχισμός, εἰδικὸν βάρος. Ταξινόμησις τῶν ὀρυκτῶν. 1η τάξις: Αὐτοφυῆ ὀρυκτά, Χρυσός, Χαλκός, Θεῖον.

2α τάξις: Ὁξυγονοῦχοι ἐνώσεις. Χαλαζίας, Αἱματίτης, Λειμωνίτης, κορούνδιον, Βωξίτης, Χρωματίτης, Μαγνητίτης, Πυρολουσίτης.

3η τάξις: Θειοῦχοι ἐνώσεις. Γαληνίτης, Σφαλερίτης, Σιδηροπυρίτης, Χαλκοπυρίτης.

4η τάξις: Ἀλατα. Ὀρυκτὸν ἄλας, Φθορίτης, Ἀσβεστίτης, Γύψος.

5η τάξις: Ὀργανικαὶ ἐνώσεις. Πετρέλαιον, Ἡλεκτρον, Ὀρυκτοὶ Ἀνθρακες.

ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ: Ὁρα 4.

Α'. Φυσικὴ: Ὁρα 3, ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου ἕως 31ης Ἰανουαρίου. Ὁρα 2 ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Εἰσαγωγή.

Θέμα καὶ μέθοδοι τῆς Φυσικῆς. Ὑλὴ καὶ φυσικαὶ καταστάσεις τῆς ὕλης. Δομὴ τῶν ὑλικῶν σωμάτων. Φυσικὰ μεγέθη. Μέτρησις φυσικῶν μεγεθῶν. Συστήματα μονάδων (C.G.S., M.K.S. καὶ T.S.). Διαστάσεις τῶν φυσικῶν μεγεθῶν καὶ ἐξισώσεις διαστάσεων. Μάζα καὶ βάρος τῶν σωμάτων. Πυκνότης καὶ εἰδικὸν βάρος.

Μηχανικὴ τῶν στερεῶν.

Κινητικὴ.

Στοιχειώδης ἔννοια τῆς ἡρεμίας καὶ τῆς κινήσεως ἑνὸς σώματος. Εὐθύγραμμος ὁμαλὴ καὶ ὁμαλῶς μεταβαλλομένη κίνησις. Κυκλικὴ ὁμαλὴ κίνησις. Ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν κινήσεων. Σύνθεσις δύο εὐθυγράμμων κινήσεων.

Στατικὴ τῶν στερεῶν.

Ἡ ἔννοια τῆς δυνάμεως (ὀρισμός, μονάδες, παράστασις αὐτῆς). Σύνθεσις τῶν δυνάμεων ἐφαρμοζομένων εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Ἀνάλυσις δυνάμεως. Ροπή δυνάμεως ὡς πρὸς ἄξονα καὶ ὡς πρὸς σημεῖον. Σύνθεσις δυνάμεων. Κέντρον βάρους. Ἰσορροπία στερεοῦ σώματος, τὸ ὅποιον δύναται νὰ στρέφεται περὶ ὀριζόντιον ἄξονα.

Δυναμικὴ.

Ἀρχὴ τῆς ἀδρανείας. Θεμελιώδης ἐξίσωσις τῆς δυναμικῆς. Ὀρισμός μονάδων δυνάμεως. Δράσις καὶ ἀντίδρασις. Κεντρομόλος καὶ φυγόκεντρος δύναμις. Ἐφαρμογαί. Ἐλευθέρα πτώσις τῶν σωμάτων.

Ἔργον - ἰσχύς - ἐνέργεια.

Ἔργον καὶ μονάδες ἔργου. Ἔργον βάρους. Ἰσχύς καὶ μονάδες ἰσχύος. Μεγάλαι μονάδες ἔργου. Ἐνέργεια καὶ μορφαὶ ἐνεργείας. Ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐνεργείας.

Ὀρμὴ. Νόμοι μεταβολῆς τῆς ὁρμῆς καὶ ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως αὐτῆς. Περιστροφικὴ κίνησις στερεοῦ σώματος περὶ ἄξονα. Στροφορμὴ. Νόμος τῆς παγκοσμίου ἐλξεως. Πεδίον βαρύτητος.

Τριβὴ. Ἐλαστικότης.

Τριβὴ ὀλισθήσεως καὶ τριβὴ κυλήσεως. Ἐλαστικότης (ἐλκυσμός, κάμψις, στρέψις).

Ἐλαστικὴ ὑστέρησις.

Ἀπλᾷ μηχαναί.

Μοχλοί, Τροχαλίαι, Πολύσπαστον, Βαροῦλκον, Ζυγός, Κεκλιμένον ἐπίπεδον.

Μηχανικὴ τῶν ρευστῶν.

Υδροστατικὴ.

Πίσις καὶ μονάδες πίεσεως. Ὑδροστατικὴ πίεσις. Θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς ὑδροστατικῆς. Μετάδοσις τῶν πιέσεων διὰ τῶν ὑγρῶν. Δυνάμεις ἀσκούμεναι ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου πυθμένος καὶ ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τοῦ δοχείου. Ἀνωσις. Ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους. Ἰσορροπία στερεοῦ βυθισμένου

ἐντὸς ὑγροῦ. Ἰσορροπία ἐπιπλεόντων σωμάτων. Μέτρησης τῆς πυκνότητος στερεῶν καὶ ὑγρῶν (μέθοδος τῆς ἀνώσεως). Πυκνόμετρα καὶ ἀραιόμετρα.

Ἀεροστατική.

Χαρακτηριστικά καὶ βάρος τῶν ἀερίων. Ἀτμοσφαιρική πίεσις καὶ μέτρησης αὐτῆς. Βαρόμετρα. Σχέσις μεταξὺ πιέσεως καὶ ὄγκου τῶν ἀερίων εἰς σταθεράν θερμοκρασίαν (νόμος τῶν BOHLE - MARIOTTE). Πίεσις μείγματος ἀερίων. Μανόμετρα. Ἐφαρμογαὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ἀντλία ἀερίων καὶ ὑγρῶν (περιλιπτικῶς).

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς, ὕψος καὶ ζῶναι τῆς ἀτμοσφαιρας. Μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἀναλόγως τοῦ ὕψους.

Ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους εἰς τὰ ἀέρια. Ἀερόστατα.

Μοριακὰ φαινόμενα.

Μοριακαὶ δυνάμεις. Κρυσταλλικὰ καὶ ἄμορφα στερεά. Ἰσότροπα καὶ ἀνισότροπα στερεά. Ἐπιφανειακὴ τάσις. Τριχοειδὴ φαινόμενα. Διάχυσις. Διαπύδισις. Ὁσμώσεις. Κινητικὴ θεωρία τῶν ἀερίων.

Ἀντίστασις τοῦ ἀέρος.

Νόμος τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἀέρος. Ἀεροπλάνον.

Θερμότης.

Διαστολὴ τῶν σωμάτων.

Θερμότης. Θερμοκρασία. Θερμόμετρα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν. Ἐξισώσεις γραμμικῆς, ἐπιφανειακῆς καὶ κυβικῆς διαστολῆς. Διαστολὴ τῶν ὑγρῶν. Ἀνωμαλία τῆς διαστολῆς τοῦ ὕδατος. Μεταβολὴ τῆς πυκνότητος τῶν στερεῶν καὶ τῶν ὑγρῶν ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας. Πειραματικὴ μελέτη τῶν μεταβολῶν τῶν ἀερίων. Ἀπόλυτον μηδὲν καὶ ἀπόλυτος κλίμαξ θερμοκρασιῶν.

Θερμιδομετρία.

Ποσότης θερμότητος καὶ μονάδες ποσότητος. Ἡ εἰδικὴ θερμότης. Μέτρησης τῆς εἰδικῆς θερμότητος (στερεῶν, ὑγρῶν καὶ ἀερίων) διὰ τῆς μεθόδου τῶν μειγμάτων.

Θερμιδόμετρα.

Εἰδικαὶ θερμότητες τῶν ἀερίων. Θερμότης ἀπὸ τὴν καυσιν (καυσίμων καὶ τροφῶν).

Μεταβολαὶ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν σωμάτων.

Τῆξις, πῆξις καὶ νόμοι αὐτῶν. Θερμότης τήξεως καὶ μέτρησης αὐτῆς. Θερμιδόμετρον LAPLACE. Ἐξάερσις. Ἐξάτμισις. Βρασμός καὶ νόμοι αὐτοῦ. Θερμότης ἐξαερώσεως. Ὑγροποιήσις τῶν ἀερίων καὶ τοῦ ἀέρος. Ἀπόλυτος καὶ σχετικὴ ὑγρασία τοῦ ἀέρος.

Διάδοσις τῆς θερμότητος. Τρόποι διαδόσεως τῆς θερμότητος.

Ἐφαρμογαί.

Μηχανικὸν ἔργον καὶ θερμότης.

Μηχανικὴ θεωρία τῆς θερμότητος. Μετατροπὴ τοῦ μηχανικοῦ ἔργου εἰς θερμότητα. Μηχανικὸν ἰσοδύναμον τῆς θερμότητος. Θερμικαὶ μηχαναί. Ἀπόδοσις θερμικῆς μηχανῆς. Ὑποβάθμισις τῆς ἐνεργείας.

Β' ΧΗΜΕΙΑ : Ὁρα 1, ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου ἕως 31ης Ἰανουαρίου ὥρα 2, ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Ἀνόργανος Χημεία

Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Χημείας.

Ἀντικείμενον τῆς Χημείας καὶ σημασία αὐτῆς διὰ τὴν σύγχρονον ζωὴν.

Γλῆ καὶ ἐνέργεια.

Φυσικὰ καὶ χημικὰ φαινόμενα. Ἰδιότητες τῶν σωμάτων. Ἀπλὰ καὶ σύνθετα σώματα. Μείγματα. Χημικαὶ ἐνώσεις. Ἰδιότητες μειγμάτων καὶ χημικῶν ἐνώσεων. Μέθοδοι διαχωρισμοῦ τῶν μειγμάτων εἰς τὰ συστατικά των. Στοιχεῖα. Μέταλλα καὶ ἀμέταλλα, ἀναλογία τῶν διαφόρων στοιχείων εἰς τὴν φύσιν.

Νόμοι τῆς Χημείας. Νόμοι διατηρήσεως τῆς μάζης (Lavoisier).

Νόμος τῶν σταθερῶν λόγων (Proust). Νόμος ἀπλῶν πολλαπλασίων (Dalton).

Νόμος τῶν ὀγκῶν σύμφωνα μὲ τοὺς ὁποίους ἐνώνονται τὰ ἀέρια σώματα (Gay Lussac). Ἀτομικὴ θεωρία τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἀτομικὴ θεωρία τοῦ Dalton.

Ἄτομα καὶ Μόρια. Ἀτομικὰ καὶ μοριακὰ βάρη. Γραμμοάτομον. Γραμμομόριον. Καταστάσεις τῆς ὕλης. Ἀέρια. Νόμοι τῶν ἀερίων. Ὑποθέσις Avogadro. Μοριακὸς καὶ ἀτομικὸς ὄγκος. Ὑγρά. Στερεά.

Σύμβολα τῶν στοιχείων. Χημικοὶ τύποι. Ἐμπειρικοί, μοριακοί, συντακτικοί. Ρίζαι. Κυριώτεραι ρίζαι.

Σθένος. Χημικὴ συγγένεια. Χημικαὶ ἀντιδράσεις. Εἶδη χημικῶν ἀντιδράσεων. Παράγοντες ἐπηρεάζοντες τὰς χημικὰς ἀντιδράσεις. Ἐξώθερμοι καὶ ἐνδόθερμοι χημικαὶ ἀντιδράσεις.

Μέθοδοι προσδιορισμοῦ τῶν ἀτομικῶν καὶ μοριακῶν βαρῶν. Ὁξυγόνον, ὀξειδῶσις, καύσις. Ὄζον, ὕδρογόνον, ἀναγωγὴ. Ὑδρ. Ὑπεροξειδίου τοῦ ὕδρογόνου.

Γενικὰ περὶ ἀλογόνων. Φθόριον, Χλώριον, Βρώμιον, Ἰώδιον, Ὑδροφθόριον, Ὑδροχλώριον, Ὑδροβρώμιον, Ὑδροϊώδιον.

Θεῖον. Διοξειδίου τοῦ θεῖου. Θεϊκὸν ὀξύ (περιληπτικῶς).

Ἀζωτον. Ἀμμωνία (περιληπτικῶς). Νιτρικὸν ὀξύ (περιληπτικῶς).

Ὄξειδιον τοῦ Ἀζώτου. Ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ. Κύκλος τοῦ ἀζώτου εἰς τὴν φύσιν. Εὐγενὴ ἀέρια.

Φωσφόρος. Πυρεῖα. Φωσφορικὸν ὀξύ. Φωσφορικὰ ἄλατα. Λιπάσματα. Ἀνθραξ, φυσικὸ καὶ τεχνικὸ ἄνθρακες. Μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος. Διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος. Ἀνθρακικὸν ὀξύ. Ἀνθρακικὰ ἄλατα. Κύκλος τοῦ ἄνθρακος εἰς τὴν φύσιν.

Πυρίτιον. Διοξειδίου τοῦ Πυριτίου. Πολύτιμοι λίθοι. Πυριτικά ἄλατα. Ὑαλος.

ΓΑΛΛΙΚΑ : Ὁρα 3.

1. Προφορά. Αἱ ἀσκήσεις φωνολογίας καὶ ὀρθῆς προφορᾶς τῶν λέξεων καὶ φράσεων δέον νὰ συνεχίζονται διὰ νὰ ἐννοήσουν οἱ μαθηταὶ τὴν σημασίαν τῆς ὀρθῆς ἐκφορᾶς. π.χ. Salle - Chale, Satin - Chatain, Chatain, Casser - Cacher. Αἱ ὑποδειγματικαὶ φράσεις, ἐπίσης, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπαναλαμβάνονται δι' ἀντικαταστάσεως τῶν ὅρων τῆς προτάσεως, ἀλλαγῆς τῶν χρόνων, μετατροπῆς τῶν ἐρωματικῶν προτάσεων εἰς ἀρνητικὰ κλπ.

2. Ἀνάγνωσις κειμένων. Περιγραφαὶ καὶ διηγήσεις, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν σύγχρονον πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῆς Γαλλίας καὶ τὸν ἐν γένει πολιτισμὸν τῆς, εἰλημέναι ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς ὑπαίθρου, τῶν πόλεων, τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ τὴν σχολικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ζωὴν. Ἀποσπάσματα ποιικίλου περιεχομένου ἐκ λογοτεχνικῶν ἔργων. Περιγραφαὶ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Συνοπτικαὶ βιογραφίαι μεγάλων ἀνδρῶν.

Ἀπομνημόνευσις τῶν λέξεων καὶ φράσεων τῶν ἀπαντωμένων ἐκάστοτε εἰς τὰ κείμενα, ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους, ὀρισμένων ποιημάτων. Τὸ λεξιλόγιον πρέπει νὰ περιέχῃ περὶ τὰς 2.000 λέξεις, ἐκ τῶν ὁποίων 400 - 500 νέας, προσερχομένας ἐκ τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου 2ας βαθμίδος.

3. Γραμματικὴ καὶ Συντακτικόν. Διδασκαλία τῆς Ὀριστικῆς τοῦ ἀορίστου. Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς τοῦ Ἐνεστώτος καὶ τοῦ Παρακειμένου. Συμφωνία χρόνων (σαφῆς διαχωρισμὸς τῶν παρελθοντικῶν χρόνων) καθὼς καὶ ἐγκλίσεων. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὰς ὑποθετικὰς προτάσεις μετ' ἀντιπαραβολῆς πρὸς τὰς ὑποθετικὰς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπισημαίνωνται αἱ διαφοραί. Σύνθετα συντακτικὰ φαινόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκάστοτε διδασκομένων κειμένων. Συμφωνία, παθητικῆς μετοχῆς λεπτομερῶς. Τρόποι ἐκφορᾶς τῆς ἀρνήσεως (μετὰ τὸ PAS ἢ ἄλλα ἀρνητικὰ μόρια). Διάκρισις σαφῆς παθητικῶν καὶ μέσων ρημάτων. Χρῆσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν δεικτικῶν καὶ ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν εἰς τὰς φράσεις. Χρῆσις παρατακτοῦ (διάρκειας καὶ ἐπαναλήψεως). Μετατροπὴ τῆς ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικὴν καὶ ἀντιστροφῶς.

4. Προφορικαὶ ἐκθέσεις. Σύντομοι ἀνακρινώσεις τῶν μαθητῶν, 5 τὸ πολὺ λεπτῶν, ἐπὶ θεμάτων ἐπεξεργασμένων οἴκῳ καὶ ἀναφερομένων εἰς τὴν χίρην μας, εἰς ἄλλας χώρας, εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν, τὸ θέατρον, τὸν κινηματογράφον, τὴν μόδον.

5. Γραπτὰ ἀσκήσεις καὶ ἐκθέσεις. Ἀσκήσεις ὅπως εἰς

τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου. Περιλήψεις ἀναγνωσθέντων κειμένων, μεταφράσεις ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὴν γαλλικὴν, συνήθεις ἐπιστολαί, μικραὶ περιγραφαὶ κλπ.

6. Μετάφρασις. Ἀσκήσις εἰς τὴν μετάφρασιν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὴν γαλλικὴν ἀνά 15ήμερον.

7. Ὁρθογραφία. Σύντομος ἄσκησις εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος ἐπὶ κειμένου προετοιμασμένου ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ὑπαγορεύει καὶ διορθώνει ἐκάστοτε κατ' ἐκλογὴν ὠρισμένον ἀριθμὸν τετραδίων.

ΑΓΓΛΙΚΑ : Ὡρα 3.

1. Προφορά. Αἱ ἀσκήσεις φωνολογίας καὶ ὁρθῆς προφορᾶς συνεχίζονται, ὅπως καὶ εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις.

2. Ἀνάγνωσις. Οἱ μαθηταὶ χρησιμοποιοῦν ἐγκεκριμένον βιβλίον περιέχον 2.000 λέξεις περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων 400-500 εἶναι νέαι (ἄγνωστοι).

Τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου ἀναφέρεται εἰς τὴν σύγχρονον πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν, εἰς τὰς χαρακτηριστικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγγλικῆς καὶ ἀμερικανικῆς ζωῆς, ὅπως π.χ. ἐπισκέψεις εἰς ἱδρύματα, μουσεῖα κλ., εἰς βίους προσωπικοτήτων, ἐξερευνήσεις, ἐπαγγέλματα, ἐορτὰς κλπ. Δύναται ἐπίσης νὰ περιέχῃ σύντομα λογοτεχνικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ διαφόρους συγγραφεῖς.

Συνιστᾶται ἡ χρησιμοποίησις συμπληρωματικοῦ βοηθητικοῦ βιβλίου εἰς ἀπλουστευμένην γλῶσσαν (Simplified Book) ἀναλόγου πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῶν μαθητῶν.

Οἱ ἐνότητες τῶν ἀναγνωσμάτων, μετὰ τὴν σχετικὴν ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν τάξιν, ἀποδίδονται γραπτῶς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς εἰς σύντομον περίληψιν.

3. Γραμματικὴ καὶ Συντακτικόν. Ἐπανάληψις καὶ ἐμπέδωσις τῶν διδασθέντων εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις. Μετατροπὴ ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικὴν καὶ ἀντιστρόφως. Κύρια καὶ δευτερεύουσαι προτάσεις. Εὐθὺς καὶ πλάγιος λόγος. Εὐθεΐα καὶ πλάγια ἐρωτήσεις. Ὑποθετικοὶ λόγοι εἰς τὰ γενικά των σημεία.

4. Προφορικαὶ ἐκθέσεις. Σύντομοι ὁμιλίαι ἀπὸ τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν τάξιν ἀγγλιστὶ προπαρασκευῆς. Διαλογικὴ συζήτησις σχετικὴ μὲ τὰς ἀναφορὰς τῶν μαθητῶν ἢ μὲ ἄλλα θέματα καθὼς καὶ περιληπτικὴ των ἀπόδοσις διὰ νὰ ἀσκοῦνται οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν προφορικὴν χρῆσιν τῆς γλώσσας. Θέματα πρὸς συζήτησιν : ἡ χώρα μας, ξένη χώρα, ἰδίως ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερική, ἡ κοινωνικὴ ζωὴ, τὰ ἐπαγγέλματα, ἡ ψυχαγωγία τῆς.

5. Γραπτὰ ἀσκήσεις. Θὰ δίδονται ὑπὸ μορφήν συμπληρώσεως προτάσεων μὲ κενὰ, μεταβολῆς τοῦ χρόνου τῶν ρημάτων, τροπῆς τῶν καταφατικῶν προτάσεων εἰς ἀποφατικὰς ἢ ἐρωτηματικὰς, τῶν ἀπαντήσεων εἰς ἐρωτήσεις κλπ.

6. Ἐκθέσεις ἐπιστολῶν, μικραὶ περιγραφαί, ἀπόδοσις ἀναγνωσθέντων κειμένων κλπ. 50 λέξεων περίπου. Πρὶν ἀρχίσουν οἱ μαθηταὶ νὰ γράφουν ὁ καθηγητὴς τοὺς καλεῖ νὰ θυμηθοῦν τὸ σχετικόν πρὸς τὸ θέμα λεξιλόγιον, τοὺς δίδει σχετικὰς ὑποδειγματικὰς φράσεις καὶ τοὺς βοηθεῖ νὰ κάνουν τὸ διάγραμμα τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον θὰ περιέχῃ τὰ κύρια σημεία του.

ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ : Ὡρα 3

α' Τμήματα Ἀρρένων :

1. Ἀσκήσεις μὲ κινησιολογικὴν βάσιν τὴν φυσικὴν κίνησιν καὶ τὸν ρυθμὸν, βαδίσαις, μετατοπίσεις, ἀναπηδήσεις, ἄλματα.

2. Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις προκαθορισμένου σκοποῦ.

3. Ἀσκήσεις μὲ χρησιμοποίησιν κινητῶν ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἀσκήσεις μὲ σφαίρας, κοντούς, σχοινάκια, ἐμπόδια, στρώματα, κορίνας, πλυνθία, σχοινία ἀναρριχέσεως, δοκοὺς, μονόζυγα, δίζυγα, πολύζυγα, δυνάμμετρα, βάρη, ἐφαλτήρια κλπ.

4. Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς. Ἀπλᾶ καὶ σύνθετα προγράμματα καὶ εἰς τὰ ἑξ ὄργανα.

5. Παιγνίδια - Ἀθλοπαιδιὰ. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιγνιδίων. Ὁλοκλήρωσις τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς τακτικῆς τῆς ομάδος εἰς τὰς ἀθλοπαιδιάς. Προπόνησις ομάδος, ἀγῶνες.

6. Κλασσικὸς ἀθλητισμός. Τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς, τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐπιδιώξεις ἐπιτεύξεως ἀτομικῆς ἐπιδόσεως ἀπὸ τοὺς μαθητὰς εἰς ἓν ἢ περισσώτερα ἀγωνίσματα.

7. Κολύμβησις. Τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς κολυμβήσεως. Ὁργάνωσις κολυμβητικῶν ἀγώνων καὶ ἀγώνων καταδύσεων. Πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς τεχνικῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς ναυαγσωστικῆς.

8. Λοιπὰ ἀθλήματα. Ὅπου αἱ συνθήκαι τὸ ἐπιτρέπουν, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται εἰς ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικά κλπ. ἀθλήματα.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀθλημάτων ἐπιδιώκεται ἡ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς, ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς μαθητικῶν ομάδων κατὰ τὴν κλίσιν τῶν μαθητῶν.

9. Ἑλληνικοὶ χοροί. Οἱ ἐθνικοὶ χοροὶ Καλαματιανὸς καὶ Τσάμικος καθὼς καὶ ἄλλοι ἀπλοὶ χοροὶ ἐκ διαφόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαιτέρως τῆς περιοχῆς ὅπου εὐρίσκεται τὸ Λύκειον.

Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χωρῶν ἀπὸ μαθητὰς.

β' Τμήματα Θηλέων :

1. Ἀσκήσεις μὲ κινησιολογικὴν βάσιν τὴν φυσικὴν κίνησιν καὶ τὸν ρυθμὸν, βαδίσαις, μετατοπίσεις, ἀναπηδήσεις, ἄλματα.

2. Ἀσκήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονας καὶ τὰ ἐπίπεδα, συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν προκαθορισμένου σκοποῦ.

3. Ἀσκήσεις μὲ χρησιμοποίησιν κινητῶν ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἀσκήσεις μὲ σφαίρας, κοντούς, σχοινάκια, κορδέλας, στεφάνους, ἐμπόδια, στρώματα, κορίνας, πλυνθία, δοκοὺς, δίζυγα, πολύζυγα, ἐφαλτήρια κλπ.

4. Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς. Ἀπλᾶ καὶ σύνθετα προγράμματα καὶ εἰς τὰ τέσσαρα ὄργανα.

5. Ἀσκήσεις ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς. Ἀπλᾶ καὶ σύνθετα προγράμματα μὲ κορίνας, σφαίρας, στεφάνους, σχοινάκια καὶ κορδέλας.

6. Παιγνίδια - Ἀθλοπαιδιὰ. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιγνιδίων. Ὁλοκλήρωσις τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς τακτικῆς τῆς ομάδος εἰς τὰς ἀθλοπαιδιάς. Προπόνησις ομάδος, ἀγῶνες.

7. Κλασσικὸς ἀθλητισμός. Τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς, τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐπιδιώξεις ἐπιτεύξεως ἀτομικῆς ἐπιδόσεως ἀπὸ τὰς μαθητριάς εἰς ἓν ἢ περισσώτερα ἀγωνίσματα.

8. Κολύμβησις. Τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς κολυμβήσεως. Ὁργάνωσις κολυμβητικῶν ἀγώνων καὶ ἀγώνων καταδύσεων. Πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς τεχνικῆς ἀναπνοῆς καὶ ναυαγσωστικῆς.

9. Λοιπὰ ἀθλήματα. Ὅπου αἱ συνθήκαι τὸ ἐπιτρέπουν, αἱ μαθητρίαι διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται εἰς ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικά κλπ. ἀθλήματα.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀθλημάτων ἐπιδιώκεται ἡ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς, ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς μαθητικῶν ομάδων κατὰ τὴν κλίσιν τῶν μαθητριῶν.

10. Ἑλληνικοὶ χοροί. Οἱ ἐθνικοὶ χοροὶ Καλαματιανὸς καὶ Τσάμικος καθὼς καὶ ἄλλοι ἀπλοὶ χοροὶ ἀπὸ διαφόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαιτέρως τῆς περιοχῆς, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Λύκειον.

Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χωρῶν ἀπὸ μαθητριῶν.

ΤΕΧΝΙΚΑ : Ὡρα 1

1. Ἐλεύθερον σχέδιον

α) Σχεδιάσις ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ σκιαγράφαις ἀπλῶν γεωμετρικῶν στερεῶν, μεμονομένων ἢ εἰς συνδυασμοὺς δύο ἢ τριῶν, κατασκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἰς κατάλληλον μέγεθος.

β) "Εγχρωμοι συνθέσεις, με ώρισμένον ἢ καὶ τελείως ἐλεύθερον θέμα, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φαντασίας τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὴν αἰσθητικὴν καλλιέργειαν αὐτῶν μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ χρώματος.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω χρησιμοποιεῖται μπλόκ ἐλεύθερου σχεδίου, διαστάσεων $0,40 \times 0,30$ μ., καὶ γραφῆς Νο 2. Διὰ τὸν χρωματισμὸν τῶν ἀσκήσεων κατάλληλοι εἶναι αἱ τέμπεραι, αἱ ἀκουαρέλλαι, οἱ μαρκοδόροι, καθὼς καὶ τὰ χρωματιστὰ χαρτιά παντὸς εἵδους (Collage) ἢ καὶ οἷον-δήποτε ἄλλο χρωστικὸν μέσον τῆς προτιμήσεως τῶν μαθητῶν. Ὁ καθηγητὴς οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω χρωμάτων ἐπιβάλλει ἢ ἀποκλείει.

2. Γραμμικὸν σχέδιον

α) Γραμμογραφικαὶ ἀσκήσεις, κανονικὰ πολύγωνα, ὠοειδεῖς καμπύλαι, πολυκέντρα τόξα, κοινωνικαὶ τομαὶ (ἐλλειψεις, παραβολή, ὑπερβολή), κυκλοειδεῖς, ἐπικυκλοειδεῖς καὶ ὑποκυκλοειδεῖς καμπύλαι, γραμμοσκόπια καὶ γραμματογραφία. Χρήσις διαφόρων «ράστερς» ἀπὸ ὅσους μαθητὰς τὸ ἐπιθυμοῦν. Στοιχεῖα προοπτικῆς.

Διὰ τὰς σχετικὰς ἀσκήσεις εἶναι ἀπαραίτητον ἓν κιβώτιον μετὰ ἐργαλεῖα σχεδίου καλῆς ποιότητος ἓν μπλόκ, γραμμικοῦ σχεδίου μεγέθους $0,40 \times 0,30$ μ. ἢ ἀντὶ τοῦ μπλόκ, πινακὶς σχεδίου διαστάσεων $0,60 \times 0,40$ μ. μετὰ καὶ ἀριθμὸν φύλλων χάρτου τύπου Sheller διὰ τὴν σχεδιάσιν μετὰ σινικὴν μελάνην, μέλανα ἢ ἐγχρωμον, ἐφ' ὅσον βεβαίως ὑπάρχει εὐχέρεια χώρου. Ἐπίσης δύο τρίγωνα (ἰσοσκελὲς 45° καὶ τὸ ἄλλο 60°) καὶ τέλος ὑποδεκάμετρον μήκους 0,40 μ. καθὼς καὶ γραφὴς 3H.

β) Διακοσμητικὴ. Μετὰ τὴν βοήθειαν προβολῶν, γνωριμία μαθητῶν μετὰ τὴν διακοσμητικὴν διαφόρων περιόδων τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας (Μινωικῆς, Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Βυζαντινῆς) καθὼς καὶ μετὰ ἔργα τῆς λαϊκῆς διακοσμητικῆς. Ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῶν σχετικῶν γνώσεων τῶν προηγουμένων τάξεων, ἀσκήσεις ὑπὸ μορφῇ μικρῶν διακοσμητικῶν συνθέσεων, κατὰ προτίμησιν ἐγχρώμων.

3. Χειροτεχνία.

Πηλοπλαστική, κατασκευαὶ μετὰ διάφορα ὕλικά, μεταλλοπλαστική, ἐφ' ὅσον τὸ σχολεῖον διαθέτει καταλλήλους χώρους καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέσα.

Σημειώσεις :

Τὰ πρὸς ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν θέματα ποικίλλουν κατὰ μαθητὴν ἢ ομάδα μαθητῶν εἰς τρόπον ὥστε ἕκαστος ἐξ αὐτῶν νὰ ἀσχολεῖται μετὰ ἐνδιαφέροντος τοῦ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ καλυτέρου δυνατοῦ ἀποτελέσματος.

ΜΟΥΣΙΚΗ : "Ωρα 1

1. Θεωρία

Διαστήματα ἐλάσσονος τρόπου. Ἐναρμόνιαι κλίμακες. Τονικότης. Τόνος. Μείζων καὶ ἐλάσσων τρόπος. Χαρακτηρισμὸς τῶν τρόπων. Οἱ τρεῖς ἀρχαῖοι κύριοι τρόποι : Δωριος, Φρύγιος, Λύδιος. Τρίφωνοι συγχορδία. Ἡ σπουδαιότης τῆς τρίτης καὶ εἰς τὴν συγχορδίαν. Συγχορδία εἰς Ντὸ μείζονα καὶ εἰς αὐτὴν. Ἡ μουσικὴ εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἡ μουσικὴ εἰς τὴν τραγωδίαν. Ἀρχαῖα ὄργανα. Σύντομος σκιαγραφία τῶν ἱστορικῶν περιόδων. Οἱ μεγαλύτεροι μουσικοὶ αὐτῶν τῶν περιόδων. Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ οἱ ἤχοι τῆς. Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις αὐτῆς.

2. Στοιχεῖα μορφολογίας τῶν κυριωτέρων μουσικῶν μορφῶν : σουῖτα, σονάτα, συμφωνία, κοντσέρτο κλπ. Μορφή τοῦ LIED. Συνέχεια διὰ τοὺς Ἕλληνας μουσουργοὺς. Οἱ μεγάλοι μουσουργοὶ τῆς Ρομαντικῆς Σχολῆς.

3. Πρακτικὴ ἐξάσκησις καὶ ἐφαρμογὴ :

Συνέχεια εἰς τὰ φωνητικὰ γυμνάσματα καὶ εἰς τὰς ἀσκήσεις. Ἀσκήσεις δυσκολότεραι μετὰ ὅλας τὰς ρυθμικὰς μορφάς, δηλαδὴ συγκοπὰς, ἀντιχρονισμοὺς, τρίηχα, δέκατα, ἕκτα κλπ. Μεταφορὰ μελωδιῶν (Transport). Αἱ ἀπλὰ ἀσκήσεις εἰς τὸ κλειδί τοῦ Φά.

4. Τραγούδια :

Δημοτικὰ τραγούδια καὶ ἐλληνικοὶ χοροὶ. Τραγούδια δίφωνα ξένων χωρῶν.

5. Μουσικὴ ἀκρόασις :

Ἀκρόασις ἔργων προκλασσικῆς, κλασσικῆς καὶ ρομαντικῆς ἐποχῆς. Μορφολογικὴ ἀνάλυσις αὐτῶν. Μεγάλαι μουσικαὶ μορφαὶ : Σούπερτ, Σούμαν, Μέντελσον, Λίστ, Σοπέν, Μπραῦς, Μπερλιόζ κλπ.

Γραπτὴ ἀπόδοσις κατ' οἶκον τῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ τὴν μουσικὴν ἀκρόασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΡΩΤΗ (Α) ΤΑΞΙΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

"Αρθρον 3.

Διδασκόμενα μαθήματα καὶ ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας αὐτῶν.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς τὴν Α' τάξιν Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως καὶ αἱ ἀντίστοιχοι ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας τῶν ὀρίζονται ὡς ἑπεται :

Θρησκευτικὰ	2
Νέα Ἑλληνικὰ	4
Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ	6
Ἱστορία	2
Γεωγραφία	1
Μαθηματικὰ	4
Φυσικὰ	3
Ξέναι Γλῶσσαι	2
Φυσικὴ Ἀγωγή	1

Σύνολον

25

"Αρθρον 4.

Διὰ τὴν πρώτην (Α) τάξιν τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὀρίζεται τὸ ἀκόλουθον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκτέας κατὰ ἀθήμα ὕλης :

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, διὰ τῶν ὁποίων ὀρίζεται τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς διδασκτέας ὕλης τῶν μαθημάτων τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ἀντίστοιχα μαθήματα τῆς πρώτης (Α) τάξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, ἐπιφυλασσομένης τῶν διατάξεων τῆς ἐπομένης παραγράφου.

2. Ἡ διδασκτέα ὕλη τῶν μαθημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος προβλέπουν ἡλαττωμένον ἀριθμὸν ὥρῶν διδασκαλίας, μειώνεται ἢ προσαρμόζεται ὡς ἑξῆς :

α) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῆς Ἱστορίας, τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, ἐξαιροῦνται τὰ πέραν τῆς ἀνόδου τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ κεφάλαια.

β) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῶν Μαθηματικῶν ("Αλγεβρα - Τριγωνομετρία, ὥραι 2, Γεωμετρία ὥραι 2) τὴν καθοριζομένην διὰ τῶν αὐτῶν διατάξεων, ἐξαιροῦνται τὰ πέραν τῶν ἀνισώσεων Β' βαθμοῦ κεφάλαια τῆς ὕλης τῆς Ἀλγέβρας.

γ) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῶν Φυσικῶν (Φυσικὴ ὥραι 2, Χημεία ὥραι 1), τὴν ὁποίαν προβλέπουν αἱ αὐταὶ διατάξεις, ἐξαιροῦνται τὰ πέραν τῶν μοριακῶν φαινομένων κεφάλαια τῆς Φυσικῆς καὶ τὰ πέραν τοῦ στοιχείου «θεῖον» κεφάλαια τῆς Χημείας.

δ) Ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων διδασκτέα ὕλη τῶν ξένων γλωσσῶν προσαρμόζεται εἰς τὸν χρόνον τὸν ὁποῖον προβλέπουν διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

ε) Ἀπὸ τὴν διδασκτέαν ὕλην τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς, τὴν ὁποίαν προβλέπουν αἱ αὐταὶ διατάξεις, ὑπ' εὐθύνῃ τοῦ διδάσκοντος τὸ μάθημα καθηγητοῦ, ἐπιλέγεται ἡ δυναμένη νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸν διαθέσιμον χρόνον καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς συνθήκας λειτουργίας τοῦ Ἑσπερινοῦ Σχολείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΠΡΩΤΗ (Α) ΤΑΞΙΣ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

Ἄρθρον 5.

Ι. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς τὴν πρώτην (Α) τάξιν τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων καὶ αἱ ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας τῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Θρησκευτικά	3
Νέα Ἑλληνικά	4
Ἀρχαία Ἑλληνικά	8
Λατινικά	3
Ἱστορία	3
Μαθηματικά	3
Φυσικὴ - Χημεία μετὰ στοιχείων	
Ὀρυκτολογίας	3
Ξέναι Γλῶσσαι	2 + 2
Φυσικὴ Ἀγωγή	2

Σύνολον

33

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τὰ Πρότυπα Λύκεια Κλασσικῆς Κατευθύνσεως λειτουργοῦν ὡς Οἰκοτροφεῖα ἐντάσσονται εἰς τὸ ἡμερήσιον πρόγραμμα αὐτῶν ἀπογευματινὰ ἐλευθέρας ἐπιλογῆς ἀπασχολήσεις τῶν μαθητῶν εἰς τοὺς ἀκολουθούσας τομεῖς :

- Ἀθλητισμὸς στίβου (ἢ ὑγροῦ στίβου).
- Δακτυλογραφία, ἀλληλογραφία, ὀργάνωσις καὶ διακίνησις γραμματείας.
- Μουσικὴ καὶ γενικώτερον καλλιτεχνία.

3. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ σχολεῖα αὐτὰ δὲν λειτουργοῦν ὡς οἰκοτροφεῖα, αἱ ὥραι αἱ προβλεπόμεναι διὰ τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς αὐξάνονται εἰς τρεῖς (3).

Ἄρθρον 6.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκτέας ὕλης.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἔκτου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, διὰ τῶν ὁποίων ὁρίζεται ἡ διδασκτέα ὕλη τῶν μαθημάτων τῶν Νέων Ἑλληνικῶν, τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, τῆς Ἱστορίας, τῶν Γαλλικῶν, τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἔχουν ἀντίστοιχον ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ αὐτὰ μαθήματα τῆς πρώτης (Α) τάξεως τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων.

2. Ἡ διδασκτέα ὕλη τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς πρώτης (Α) τάξεως τῶν Προτύπων Ἑλληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Α'. Θρησκευτικά : Εἰς τὴν διδασκτέαν ὕλην τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, τὴν ὁποίαν προβλέπουν αἱ διατάξεις τοῦ ἔκτου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος προστίθενται περικοπαὶ Πατερικῶν Κειμένων, τὰ ὁποῖα διδάσκονται μίαν ὥραν τὴν ἐβδομάδα αὐτοτελῶς.

Β'. Λατινικά :

1. Σκοπὸς τοῦ μαθήματος : Διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Λατινικῶν, ἐτέρας δηλονότι κλασσικῆς γλώσσης καὶ γραμματείας, ἐπιδιώκεται νὰ ἀποκτήσουν οἱ μαθηταὶ συνολικὴν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἄμεσον περὶ τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος ἀντίληψιν, διὰ δὲ τῆς ἀμέσου γνωριμίας τῶν μὲ τὰ βασικά στοιχεῖα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Πολιτισμοῦ νὰ λάβουν ὠλοκληρωμένην ἰδέαν περὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βάσιν ἀναπτύξεως τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Εἰδικώτερον διὰ τῆς σπουδῆς τῶν λατινικῶν γραμμάτων σκοπεῖται :

α) Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς διέγειρις μονιμωτέρου περὶ τὴν λατινικὴν γραμματεῖαν ἐνδιαφέροντος.

β) Ἡ εἰσαγωγή τῶν μαθητῶν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ χαρακτήρος, τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ λαοῦ τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν ἔχοντων ἰδίαν παιδευτικὴν ἀξίαν στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ τῶν.

γ) Ἡ ὑπὸ τῶν μαθητῶν πρόσκτησις τοῦ ἀπαραίτητου λεξιλογικοῦ ὕλικου διὰ τὴν εὐχερεστέραν ἐκμάθησιν καὶ πληρεστέραν κατανόησιν τῶν λατινογενῶν καὶ τῶν εἰς εὐρείαν κλίμακα ἐμπλουτισμένων ἐκ τῆς Λατινικῆς γλώσσῶν. ὡς καὶ τὴν βαθυτέραν συνειδητοποίησιν τῆς λατινικῆς προε-

λεύσεως ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ὅρων, οἵτινες ἔχουν διεθνῶς καθιερωθῇ.

Π. Διδασκτέα ὕλη :

Α. Γλωσσικὴ διδασκαλία : Διδασκαλία περικοπῶν ἐξ ἐγκριμένου Ἀναγνωστικοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐπαγωγικὴ σπουδὴ τῶν κυριωτέρων γραμματικῶν φαινομένων τῆς λατινικῆς γλώσσης μετὰ παραλλήλου συνεξετάσεως τῶν βασικῶν στοιχείων τῆς λατινικῆς συντάξεως, τῶν ὁποίων ἡ διδασκαλία χωρεῖ προοδευτικῶς διὰ πρακτικῆς κυρίως μεθόδου.

Ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν διδαγμένων, γραπταὶ καὶ προφορικαί, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος ἐν τῇ τάξει, ὡς καὶ κατ' οἶκον (μεταφορὰ λέξεων, φράσεων καὶ ἀπλῶν προτάσεων ἐκ τῆς λατινικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀντιστρόφως βάσει τοῦ ἐκάστοτε γνωστοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς λεξιλογίου, ἀσκήσεις συμπληρώσεως, μετασχηματισμοῦ κλπ.).

Β. Ἑρμηνεῖα κειμένων (1 ὥρα, ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς λήξεως τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων).

Ἑρμηνεῖα ἐξ εἰδικῶν ἀνθολογίων, ἀποσπασμάτων δοκίμων λατινικῶν κειμένων ἐπιλεγμένων ἐπὶ τῇ βάσει γλωσσικῶν καὶ παιδευτικῶν κριτηρίων ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Φαίδρου (Phaedrus), τοῦ Κοῦντου Κουρτίου (Q Curtius) τοῦ Αὔλου Γελίου (A. Gellius) καὶ τοῦ Βαλερίου Μαξίμου (V. Maximus).

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ μαθήματος, ἐκτὸς τῆς συνολικῆς βιογραφίσεως τῶν ἀνωτέρω συγγραφέων, ἡ διδασκαλία ἀπορροαμένη ἐκ τῆς διδασκαλίας ἀποσπασμάτων διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαθητῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν κυριωτέρων στοιχείων τοῦ Ρωμαϊκοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἀξιολογεῖ ἅλας τὰς εὐκαιρίας διὰ τὴν ὑπὸ τῶν μαθητῶν βαθμιαίαν προσέγγισιν τῶν θεμελιωδῶν ἀξιών τοῦ ρωμαϊκοῦ βίου.

Γ'. Ἡ διδασκτέα ὕλη τῶν Μαθηματικῶν (Ἀλγεβρα Τριγωνομετρία ὥραι 2, Γεωμετρία ὥρα 1) ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Ι. Ἀλγεβρα - Τριγωνομετρία : Ὡραι 2

1. Στοιχεῖα διανυσματικοῦ λογισμοῦ :

Ὁρθογώνιον σύστημα ἀναφορᾶς. Ὁρθοκανονικὸν σύστημα ἀναφορᾶς. Ἰσότης ἐφαρμοστῶν διανυσμάτων. Ἀθροισμα δύο ἢ περισσοτέρων διανυσμάτων. Διαφορὰ διανύσματος ἀπὸ ἄλλο διάνυσμα.

2. Συστήματα ἐξισώσεων α' βαθμοῦ :

Λύσις συστημάτων α' βαθμοῦ μὲ δύο καὶ τρεῖς ἀγνώστους. Κανόνες GRAMER καὶ SARRUS. Ἐφαρμογαὶ τῶν συστημάτων μὲ δύο ἀγνώστους εἰς τὴν λύσιν προβλημάτων.

3. Ἐξισώσεις καὶ ἀνισώσεις β' βαθμοῦ :

Συστήματα β' βαθμοῦ. Πράξεις μὲ ριζικὰ δευτέρας τάξεως. Γραφικὴ καὶ ἀριθμητικὴ λύσις τῆς ἐξισώσεως $ax^2 + bx + \gamma = 0$ εἰς τὸ R. Ρίξις τοῦ τριωνύμου $\varphi(x) = ax^2 + bx + \gamma$. Ἀπλὰ συμμετρικαὶ παραστάσεις τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβαθμίου τριωνύμου. Πρόσημον τοῦ τριωνύμου $\varphi(x) = ax^2 + bx + \gamma$ διὰ τὰς διαφόρους πραγματικὰς τιμὰς τοῦ x . Λύσις τῶν ἀνισώσεων $ax^2 + bx + \gamma \leq 0$. Ἀπλὰ συστήματα β' βαθμοῦ. Ἐφαρμογαὶ εἰς τὴν λύσιν προβλημάτων.

4. Στοιχεῖα Περιγραφικῆς Στατιστικῆς :

Συγκέντρωσις στατιστικῶν δεδομένων. Διακριτὰ καὶ συνεχῆ στατιστικὰ δεδομένα. Παρουσίασις στατιστικῶν δεδομένων μὲ πίνακας καὶ γραφικὰς παραστάσεις. Περιγραφικὰ στατιστικά : Μέση τιμὴ, διάμεσος, ἐπικρατούσα τιμὴ, τυπικὴ ἀπόκλισις. Ὑπολογισμὸς καὶ σημασία αὐτῶν εἰς τὴν μελέτην μιᾶς κατανομῆς συχνότητων.

5. Στοιχεῖα Τριγωνομετρίας :

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἔκτου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

Π. Γεωμετρία : Ὡρα 1

Λόγος δύο εὐθυγράμμων τμημάτων, Θεώρημα τοῦ Θαλῆ, Κατασκευὴ τετάρτης ἀναλόγου τριῶν εὐθυγράμμων τμημάτων. Θεώρημα τῆς διχοτόμου γωνίας τριγώνου. Ὁμοία εὐθύγραμμα σχήματα. Κριτήρια ὁμοιότητος τριγώνων. Πυθαγόρειον θεώρημα. Αἱ βασικαὶ μετρικαὶ σχέσεις μεταξύ δευτερευόντων καὶ πρωτευόντων στοιχείων τριγώνου. Ἐμ-

βαδόν ὀρθογωνίου, παραλληλογράμου, τριγώνου, τραπεζίου. Λόγος ἐμβαδῶν ὁμοίων πολυγώνων. Διαίρεσις εὐθυγράμμου τμήματος εἰς μέσον καὶ ἄκρον λόγον.

Δ'. Ἡ διδακτέα ὕλη τοῦ μαθήματος τῶν Φυσικῶν ὀρίζεται ὡς ἑξῆς :

I. Φυσική : Ὡραι 2

Ἔννοια τῆς μηχανικῆς :

Βάρος : Βάρος ἑνὸς σώματος. Κατακόρυφος. Μέτρησις τοῦ βάρους μὲ ἐπιμήκυνσιν ἐλατηρίου. Μεταβολὴ τοῦ βάρους ἑνὸς σώματος ἔνεκα τῆς ἀλλαγῆς τόπου κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν μᾶζαν.

Σχέσις $\rho - M$:

Δυνάμεις : Στατιστικὴ θεώρησις τῶν δυνάμεων. Πειραματικὴ μελέτη τῆς ἰσορροπίας ἑνὸς στερεοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζονται παράλληλοι ἢ συντρέχουσιν δυνάμεις. Κανόνες συνθέσεως καὶ ἀναλύσεως δυνάμεων. Δράσις - ἀντίδρασις. Δυνάμεις δρῶσαι μακρόθεν. Ἡλεκτροστατικά, μαγνητικά, Τὸ βάρος ὡς εἰδικὴ περίπτωσις τῆς παγκοσμίου ἑλξεως. Πιέζουσαι δυνάμεις. Ἔννοια τῆς πίεσεως.

Ἔργον : Ἔργον δυνάμεως. Ἔννοια τῆς ἰσχύος.

Αἱ καταστάσεις τῆς ὕλης :

Διάφοροι καταστάσεις τῆς ὕλης : παραδείγματα γνωστά. Συστάσις τῆς ὕλης : ἄτομα, μόρια, ἰόντα, ἠλεκτρόνια. Ἔννοια ἀπαραίτητο διὰ τὴν κατανόησιν τῆς διαμορφώσεως τῶν διαφόρων καταστάσεων τῆς ὕλης.

Ρευστὴ κατάστασις : Πίσις ἐφ' ἑνὸς σημείου ἐντὸς τῆς μάζης ρευστοῦ τινὸς. Ἀτμοσφαιρικὴ πίσις. Διαφορὰ πίεσεως εἰς δύο σημεία ἐντὸς τῆς μάζης ἰσορροποῦντος ρευστοῦ. Ἐφαρμογαί, μέτρησις μιᾶς πίεσεως διὰ στήλης ὑγροῦ. Ποιοτικὰ πειράματα διαστολῶν. Θερμοκρασία. Προσδιορισμός τῆς. Ἀέριος κατάστασις. Συμπιεστότης τῶν ἀερίων. Νόμος τοῦ Marriote. Μεταβολὴ τοῦ γινομένου $p \cdot V$ ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας. Κινητικὴ ἐρμηνεία. Πυκνότης ἑνὸς ἀερίου, σχετικὴ πυκνότης.

Θερμότης :

Ἔννοια τῆς ποσότητος θερμότητος. Μετατροπὴ τοῦ ἔργου εἰς θερμότητα καὶ ἀντιστρέφως. Ἀρχὴ τῆς μεθόδου τῶν μιγμάτων. Μεταβολὴ τῆς καταστάσεως ἑνὸς καθαροῦ σώματος. Πῆξις, τήξις, ἐξάτμισις, βρασμός. Ἐρμηνεία τῆς μεταβολῆς τῆς καταστάσεώς του. Ἔννοια τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀταξίας.

II. Χημεία μετὰ στοιχείων Ὁρυκτολογίας : Ὡραι 1.

1. Μελέτη μερικῶν γνωστῶν οὐσιῶν. Μίγματα : Ὁ ἄηρ καὶ τὸ φυσικὸν ὕδωρ.

Καθαρά σώματα : τὸ ὕδωρ. Ἀπλᾶ σώματα : ὀξυγόνον, ὑδρογόνον.

2. Ἐρμηνεία καὶ ἀναπαράστασις συμβολικῇ τῶν χημικῶν ἀντιδράσεων. Χημικὸς συμβολισμός : Σύμβολα στοιχείων, τύποι, ἀριθμοὶ τοῦ Avogadro. Ἀναπαράστασις μιᾶς χημικῆς ἀντιδράσεως δι' ἐξισώσεως.

3. Ἀντίδρασις ὀξέως - βάσεως :

Χλωριούχον νάτριον. Ἡλεκτρόλυσις, ἰόντα Na^+ καὶ Cl^- . Ἡλεκτρονικὴ ἐρμηνεία τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἰόντων ἀπὸ τὰ ἄτομα. Ἀποτέλεσμα εἰς τὰ ἠλεκτρόδια. Ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, ἰὸν H^+ , καυστικὸν νάτριον, ἰὸν OH^- : Δράσις τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων.

4. Ἀντιδράσεις ὀξειδοαναγωγῆς.

Ἔννοια τῆς ὀξειδώσεως καὶ τῆς ἀναγωγῆς. Μετατροπὴ τοῦ θείου. Χημικαὶ ιδιότητες τοῦ θειικοῦ ὀξέως. Χημικαὶ ιδιότητες τοῦ νατρικοῦ ὀξέως, καύσις τοῦ ἄνθρακος.

Ὁρυκτολογία :

Ὁρισμός καὶ διαίρεσις τῆς Ὁρυκτολογίας. Σχῆμα ὀρυκτῶν, φυσικὰ γνωρίσματα ὀρυκτῶν. Περιγραφή ὀρυκτῶν : Στοιχεῖα αὐτοφυῆ, ἔνωσις θείου μετὰ μετάλλων, ὀξειδία καὶ ὑδροξειδία, ἄνθρακικὰ ἄλατα, φωσφορικά θεικὰ καὶ φθοριούχα ἄλατα, πυριτικά ἄλατα. Ὁργανογενῆ ὀρυκτά. Ὁρυκτὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος.

E. Ἡ διδακτέα ὕλη τοῦ μαθήματος τῆς Γερμανικῆς Γλώσσας (ὥραι 2) ὀρίζεται ὡς ἑξῆς :

Ὁ Γενικὸς σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς γερμανικῆς γλώσσας εἰς τὸ Κλασσικὸν Λύκειον εἶναι νὰ παράσχη εἰς τοὺς μαθητὰς τὰ βασικὰ καὶ ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς γλώσσας ὡς προϋπόθεσιν διὰ μίαν εὐρύτεραν ἀνάπτυξιν καὶ ἐμπλουτισμὸν τῶν γνώσεών των εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὸν γερμανόφωνον πνευματικὸν καὶ λοιπὸν πολιτισμὸν. Εἰδικώτερον ἡ διδασκαλία τῆς γερμανικῆς γλώσσας ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὰς προϋποθέσεις, ὥστε νὰ δύνανται :

α) νὰ κατέχουν τὸ βασικὸν λεξιλόγιον τῆς γερμανικῆς γλώσσας,

β) νὰ κατανοοῦν εὐχερῶς καὶ νὰ ὁμιλοῦν ὀρθῶς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου τῆς,

γ) νὰ γνωρίζουν τοὺς κανόνες τῆς ὀρθογραφίας, τοὺς βασικοὺς γραμματικοὺς κανόνες καὶ τὴν δομὴν τῆς γερμανικῆς γλώσσας,

δ) νὰ κατανοοῦν ἀπλᾶ γερμανικὰ κείμενα,

ε) νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ νὰ ἐκφράζουν τὴν προσωπικὴν των γνώμην,

στ) νὰ γράφουν ὀρθῶς εἰς τὴν γερμανικὴν,

ζ) νὰ γνωρίσουν ἀπὸ ἀμέσους ἢ ἑμμέσους πληροφορίας τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν καθὼς καὶ τὸν τρόπον ζωῆς τῶν κατοίκων τοῦ γερμανοφώνου χώρου.

Διδακτέα ὕλη :

ΤΑΞΙΣ Α' (ὥραι 2)

1. Λεξιλόγιον : Τὸ λεξιλόγιον αὐτῆς τῆς τάξεως περιλαμβάνει 800 περίπου λέξεις τοῦ βασικοῦ γερμανικοῦ λεξιλογίου. Αἱ λέξεις αὗται ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ ἄμεσον περιβάλλον καὶ τὰ διαφέροντα τῶν μαθητῶν καὶ ἐπιλέγονται μὲ κριτήρια τὴν συχνότητα χρήσεως καὶ τὴν χρησιμότητά των εἰς τὰς ἀμεσώτερας γλωσσικὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς κυρίως ζωῆς.

2. Προφορικὸς λόγος :

α) Προφορά. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ δίδεται εἰς τοὺς φθόγους τῆς γερμανικῆς γλώσσας, οἵτινες δὲν ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Χρειάζεται καθοδήγησις τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ ἐνσυνειδήτως διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καλὴν προφοράν. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ σχετικῶν ἀσκήσεων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ὀρθὴν προφοράν τῶν γερμανικῶν φθόγων καὶ ἐκφράσεων.

β) Προφορικαὶ ἀσκήσεις. 1) Χρειάζεται νὰ γίνεαι ἐπεξεργασία τῶν κειμένων καὶ νὰ δίδεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τοὺς διαλόγους τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου δι' ἐπαναλήψεως τῶν κειμένων αὐτῶν δι' ἀσκήσεων.

2. Νὰ γίνωνται ἐπαναληπτικαὶ ἀσκήσεις (PATTERN DRILL) διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ λεξιλογίου καὶ τῆς γραμματικῆς.

3. Οἱ διάλογοι θὰ ἀποδίδωνται, ἐπιτυχέστερα, ἂν γίνεαι διανομὴ «ρόλων», μὲ ἐρωτήσεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ τῶν διαλόγων καὶ τῶν κειμένων καὶ πληροφορίας ἀπὸ τὸ περιβάλλον.

Γενικῶς οἱ μαθηταὶ ἀσχοῦνται εἰς τὴν σύνθεσιν ἀπλῶν προτάσεων, καταφατικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιστοιχῶν ἐρωτήσεων καὶ ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν μὲ τὴν οἰκογένειαν, τὸ σχολεῖον, τὸ ἐπάγγελμα, τὰ ταξείδια, τὰς ἐπισκέψεις κτλ.

4. Θὰ γίνωνται ἀσκήσεις διὰ τὴν ἀκουστικὴν κατανόησιν.

Ἀνάγνωσις :

Θὰ ἔχῃ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν :

α) Ἀνάγνωσις λέξεων, ἐκφράσεων καὶ προτάσεων, αἱ ὁποῖοι γράφονται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐπὶ τοῦ πίνακος.

β) Ἀνάγνωσις κειμένων καὶ διαλόγων ἐπὶ θεμάτων καθημερινοῦ ἐνδιαφέροντος.

γ) Ἀνάγνωσις μικρῶν κειμένων σχετικῶν μὲ γεωγραφικὰ στοιχεῖα.

δ) Ἀνάγνωσις καὶ ἐκμάθησις μερικῶν μικρῶν ποιημάτων.

Γραμματικὴ καὶ Συντακτικὴν :

Εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν θὰ διδασκῶν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς δομῆς τῆς γλώσσας, δηλαδὴ γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ φαινόμενα σχετιζόμενα μὲ τὰς πρώτας ἀνάγκας γαήσεως τῆς γλώσσας. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἑξῆς :

Κλίσις τοῦ οὐσιαστικοῦ (ὀνομαστική, αἰτιατική, δοτική ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ).

Ὅριστικὸν καὶ ἀόριστον ἄρθρον.

Κλίσις ρημάτων καὶ βοηθητικῶν ρημάτων εἰς τὸν Ἑνε-
στῶτα. Ἡ προστακτικὴ τοῦ β' προσώπου, ἡ ὁποία χρησι-
μοποιεῖται χάριν εὐγενείας.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς.

Ἀντωνυμίας : Προσωπικαί, κτητικαί, ἐρωτηματικαὶ καὶ
ἐρωτηματικὰ ἐπιρρήματα.

Ἀριθμοί. Ἡ ὥρα. Αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους.

Ἡ θέσις τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς εἰς ὀνόματα καὶ
ἀντωνυμίας ὡς ἀντικείμενα.

Ἐρωτήσεις κρίσεως.

Τὰ γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ φαινόμενα δὲν διδάσκονται
μεμονωμένα, ἀλλὰ πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεων καὶ
κειμένων καί, ἀφοῦ συνειδητοποιηθῶν διὰ σχετικῶν ἀσκή-
σεων, διατυπῶνται εἰς κανόνας.

Γραπταὶ ἀσκήσεις.

Συστηματικαὶ γραπταί, ἐπὶ τῶν δεδιδαγμένων, ἀσκήσεις
ἐν τῷ σχολείῳ καὶ κατ' οἶκον πρὸς πληρεστέραν ἀφομοίωσιν
καὶ ἐμπέδωσιν.

Ἀντιγραφή κειμένων καὶ διαλόγων ἐκ τοῦ διδακτικοῦ
βιβλίου.

Γραφή καθ' ὑπαγόρευσιν.

Γραπταὶ ἀσκήσεις γραμματικῆς ἐντὸς τῆς αἰθούσης διδα-
σκαλίας καὶ κατ' οἶκον.

Συμπλήρωσις ἐλλειπῶν κειμένων διὰ τὴν ἐξάσκησιν εἰς τὴν
γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν.

Γραπτὴ μετατροπὴ τῶν διαλόγων (TRANSFER) διὰ
τῶν καταφατικῶν προτάσεων τρεπομένων εἰς ἀρνητικὰς ἢ
ἐρωτηματικὰς καὶ ἀντιστρόφως.

Γραπτὴ μετατροπὴ τῶν κειμένων εἰς διαλόγους.

3. Ὡς μέρος τῆς διδακτέας ὕλης τῶν μαθημάτων τῆς
Ἱστορίας, τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Φυσικῆς δύναται νὰ
ληφθῶν κείμενα ἀρχαίων Ἑλλήνων Ἱστορικῶν, Μαθηματι-
κῶν καὶ Φυσικῶν, τὰ ὁποία διδάσκονται ἐν συνδυασμῷ πρὸς
τὰς ἀντιστοίχους διδακτικὰς ἐνότητες.

4. Ἐκ τῶν τριῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, τὰς
ὁποίας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος περιλαμβάνουν εἰς τὰ ὑπο-
χρεωτικῶς διδασκόμενα μαθήματα τῶν Προτύπων Ἑλ-
ληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων
αὐτῶν διδάσκονται τὰς δύο.

Ἄρθρον 7.

Γενικὴ διάταξις περὶ τῆς κατὰ τάξιν διδακτέας ὕλης τῶν
εἰς τὰ Σχολεῖα Γενικῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διδασκόμενων
ξένων γλωσσῶν.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος
διδακτέας ὕλης ἐκάστης τῶν ξένων γλωσσῶν λαμβάνεται
ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολικῶν ἐτῶν, καθ' ἃ ἡ γλῶσσα αὐτὴ
ἐδιδάχθη εἰς τοὺς μαθητὰς ἐκάστης τῶν τάξεων, εἰς τρόπον
ὥστε εἰς τὴν τάξιν, τῆς ὁποίας οἱ μαθηταὶ διδάσκονται τὸ
πρῶτον τὴν ξένην γλῶσσαν, ἐφαρμόζεται τὸ προβλεπόμενον
διὰ τὴν πρώτην (Α') τάξιν τοῦ Γυμνασίου ἀναλυτικὸν πρό-
γραμμα τῆς γλώσσης αὐτῆς, εἰς τὴν τάξιν, τῆς ὁποίας οἱ
μαθηταὶ διδάσκονται διὰ δεύτερον σχολικὸν ἔτος τὴν ξένην
γλῶσσαν, ἐφαρμόζεται τὸ προβλεπόμενον διὰ τὴν δευτέραν
(Β') τάξιν Γυμνασίου ἀναλυτικὸν πρόγραμμα καὶ καθεξῆς
ὡσαύτως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης ιαρχαγράφου δὲν ἀφο-
ροῦν εἰς μεμονωμένας περιπτώσεις μαθητῶν, διδασκόντων
τὴν ξένην γλῶσσαν διάφορον ἀριθμὸν ἐτῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς
μαθητὰς τῆς, εἰς ἣν φοιτοῦν, τάξεως.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων,
ἀνατίθενται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΥΣΤΕΩΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 374

Περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ
ἡμερησίου Γυμνασίου καὶ τοῦ ὥρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ
προγράμματος τοῦ Ἑσπερινοῦ Γυμνασίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 28 παρ. 6 τοῦ Ν. 309/1976.
2. Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 17, 80, 83, 84, 86, 87 καὶ 88/1977
πράξεις τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπι-
μορφώσεως (ΚΕΜΕ).
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 170/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκόμενων μαθημάτων
εἰς τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου εἶναι τὸ ἀκόλουθον :

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὴν Γ'
τάξιν τοῦ Γυμνασίου εἶναι :

Νὰ μύηση τοὺς ἀνησύχους ἐφήβους τῶν 15 ἐτῶν εἰς τὰ
βασικὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, διὰ νὰ μάθουν,
τὶ πρέπει νὰ πιστεύουν.

Νὰ θεμελιώσῃ θεωρητικῶς καὶ θεολογικῶς τὴν ἠθικὴν
συμπεριφορὰν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰδιαίτερος τοῦ ὀρθοδόξου
Χριστιανοῦ.

Νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς βασικὰ πρακτικὰ προβλήματα
τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ

Νὰ καταδείξῃ τὴν ἄμεσον σχέσιν τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς
τοῦ πιστοῦ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον λατρείαν.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η ΠΙΣΤΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΗΜΩΝ

Ἡ πίστις ὡς ἀποδοχὴ αὐθεντίας. Ἡ ἀναγκαιότης τῆς
Πίστεως.

Ἡ πίστις ὡς ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁρ-
θόδοξος πίστις.

«Πράξις θεωρίας ἐπίβασις.»

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

2. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ- ΚΛΗΣΙΑΝ.

Αἱ πηγαὶ τῆς θείας Ἀποκαλύψεως.

Τὸ θεϊκὸν καὶ τὸ ἀνθρώπινον στοιχεῖον εἰς τὴν Ἀγίαν
Γραφήν.

Ἡ σπουδαιότης τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παρα-
δόσεως διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

3. ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ

«Ὅτι πᾶσι πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι». Ἡ Τριαδικὴ
θεοφάνεια κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν.

Ἡ φανέρωσις τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ εἰς τὴν δημιουργίαν
καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Σύνοψις τῆς ἀληθείας διὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα.

4. ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, ΠΑΤΗΡ

«Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος» (εὐχὴ τρισα-
γίου ὕμνου).

Ἡ θεολογικὴ σημασία τοῦ τρισαγίου ὕμνου καὶ τῆς εὐχῆς
του.

Ἡ ἀγιότης τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ ὀνόματός του.

Ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν λειτουργικὸν
χώρον.

5. ΑΓΙΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ, Ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Και ἔσται τὰ ἑλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

ἽΟ Χριστός, τὸ κέντρον τῆς Λατρείας.

ἽΟ Χριστός ὡς ὁ Κύριος, ὁ Δημιουργός καὶ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

ἽΟ ἀχώρητος Θεός καὶ ἡ πανταχοῦ παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

6. ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ. ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
«Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται» (ἰδιόμελ. Ἑσπερινοῦ Πεντηκοστῆς). Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἰς τὴν Λατρείαν.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος : Ὁ χορηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς Ἀθανασίας, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν.

ἽΟ ἀληθινὸς Παράκλητος – Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας.

7. Η ΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΥ

«Καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου... ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας» («Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς...»).

Τὸ μήνυμα τῶν Χριστουγέννων ὅπως παρουσιάζεται εἰς τὸ τροπῆριον τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ».

Τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ρόλος τῆς εἰς τὴν σάρκωσιν τοῦ λόγου.

8. Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

«... ἄνθρωπος γενόμενος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος...» (Δοξαστικόν Ἑσπερινοῦ Κυριακῆς πλ. Β' ἤχου).

ἽΗ θεανθρωπίνη φύσις τοῦ Κυρίου (σύνοψις διδασκαλίας).

«ἽΗ ἄμπελος καὶ τὰ κλήματα» Σημασία τῆς παραβολῆς.

9. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμητὴρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε» (Σ' τοῦ Ἀκαθίστου).

ἽΟ Μεσσίας. Τὸ λυτρωτικὸν μήνυμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως παρουσιάζεται εἰς τὴν θείαν λατρείαν (Στ' ὥρα κ.λπ.).

ἽΟ Ἰησοῦς Χριστός τὸ Α' καὶ τὸ Ω' εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν.

10. Η ΣΤΑΥΡΙΚΗ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

«ΣΑΡΚΙ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος».

ἽΗ προσφορὰ τῶν Τιμίων Δώρων : Ἑπιστροφὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ κοινωνία ἀγάπης. Ὁ συμβολισμὸς τῆς Μεγάλης Εἰσόδου.

Τὸ νόημα τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ.

11. Ο ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

«Ἀγγελος πρωτοστάτης οὐρανῶθεν ἐπέμφθη...» (Α' τοῦ Ἀκαθίστου).

Οἱ Ἀγγελοι εἰς τὴν θείαν Λατρείαν.

Τὸ ἔργον τῶν ἀγγέλων εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου.

Οἱ Ἀγγελοι προστάται καὶ βοηθοὶ τῶν πιστῶν.

12. Ο ΚΟΣΜΟΣ, Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...» ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς (Σύμβολον τῆς Πίστεως).

ἽΗ δημιουργία ἔργον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ.

ἽΗ δημιουργία τοῦ κόσμου «ἐκ τοῦ μὴ ὄντος» (εὐχὴ τρισαγίου ὕμνου).

13. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣΙΣ ΘΕΟΥ.

«Πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεός, τιμήσας...» (εὐχὴ πρὸ τοῦ καθαγιασμοῦ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου).

ἽΟ ἄνθρωπος ὡς εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

ἽΟ Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

14. Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

«Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...» (Κυριακὴ προσευχή). Τὰ τέκνα ὁμιλοῦν πρὸς τὸν Πατέρα των.

ἽΗ εἰδικὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ λογικὰ πλάσματά του. Πρόνοια καὶ προορισμὸς (ἀπόλυτος προορισμός, τύχη κτλ.).

15. Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

«ἽΗμάρτηκα Κύριε, ἽΗμάρτηκα καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω» (Εὐχὴ Μανασσῆ ἐκ τοῦ Μ. Ἀποδείπνου).

Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς ἀμαρτίας καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς.

ἽΗ ἀπολύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Χριστιανισμόν καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ (εἴδωλα, μυθολογία, θρησκείαι, ἄθετα κτλ.).

16. Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«ἽΗ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (ἀπὸ τὴν θείαν Λειτουργίαν). Τί εἶναι ἡ θεία Χάρις.

ἽΕνέργειαι καὶ δωρεαὶ τῆς θείας Χάριτος.

ἽΗ θεία Χάρις καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

17. ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«ἽΗ θεία Χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα» (ἀπὸ τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν τῆς χειροτονίας).

Τὰ Μυστήρια εἰς τὴν Λατρείαν : ἀριθμὸς, διαίρεσις, ἀναγκαιότης, ἐγκυρότης, τελετουργικὸν πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τελοῦνται.

ἽΗ θεολογία τῶν Μυστηρίων.

18. Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλὴμ... ἀλλὰ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ὁρθρος τῆς Μ. Δευτέρας).

ἽΗ κοινωνία τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου.

ἽΗ κλήσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

ἽΗ θεία Λειτουργία ὡς μετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

19. Η ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν...» (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Πεντηκοστῆς).

ἽΗ Ἐκκλησία εἶναι διαρκὲς Πεντηκοστή.

ἽΗ Ἐκκλησία ὡς λατρευτικὴ κοινότης.

ἽΗ Πεντηκοστή καὶ αἱ πρακτικαὶ ἐπιπτώσεις αὐτῆς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πιστοῦ.

20. ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε...» (ἀκολουθία Βαπτίσματος).

Τὸ Ἅγιον Βάπτισμα : ὁρατὰ σημεῖα, ἀποτελέσματα, συμβολισμοί, σημασία.

Τὸ Ἅγιον Χρῖσμα καὶ ἡ σημασία αὐτοῦ.

ἽΕκκλησία ἐπὶ τῆς γῆς (στρατευομένη) καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν (θριαμβεύουσα).

21. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΟΡΤΗ

«Ἑορτῶν ἐορτὴ καὶ πηνύγυρις πανηγύρεων» (Ἀναστάσιμος Κανὼν).

ἽΗ χαρὰ τῆς Κυριακῆς ἐορτῆς διὰ τοὺς πιστοὺς.

ἽΗ ὕλη καὶ ἡ μορφή εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Λατρείαν.

ἽΗ χρῆσις καὶ ἡ σημασία τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἀμφίων

22. Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ἽΗ πρὸ αἰώνων Σοφία, Ζωή, ἽΑγιασμός, Δύναμις, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν. (ἀπὸ τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, εὐχὴ πρὸ τοῦ κθαγιασμοῦ).

ἽΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, ὡς Σοφία, Ζωή, Δύναμις. Τὸ νόημα τοῦ ὁρθοδόξου δόγματος.

Προσπάθειαι διὰ τὴν διατύπωσιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας.

ἽΑλήθεια ἐξ ἀποκαλύψεως καὶ ἀνθρωπίνη γνώσις.

23. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν... οὕτω φρονούμεν...» (Συνδικὸν τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας).

Τὸ μυστήριον τῆς Ἀληθείας καὶ ὁ ὁρθολογισμὸς τῆς αἱρέσεως.

ἽΗ Ὁρθοδοξία ἀντιμετωπίζει τὰς διαφόρους αἱρέσεις καὶ ἰδεολογίας (παρελθόν – παρόν).

24. ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

«Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος...»
(ἀπὸ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν).

Ἡ εἰσόδος τοῦ Φυσικοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ κακοῦ εἰς τὸν κόσμον (ἀσθένεια, πόνος, θλίψις, δουλεία, καταδυνάστευσις κτλ.).

Τὸ γεγονός τοῦ θανάτου. Ὁ Ἄδης, ἔσχατος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου.

25. ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟΝ.

«Τῶν μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης, Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων» (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναλήψεως).

ὑπόσχεται τῆς ἀποστολῆς τοῦ Παρακλήτου.

Τὸ γεγονός καὶ ἡ σημασία τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου.

Ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρός.

26. Η ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης...» (Σύμβολον τῆς Πίστεως).

Ὁ Κριτὴς τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν.

Τὸ νόημα τῆς «δόξης» ἡμέρας.

ΜΕΡΟΣ Β'.**ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ**

(Δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου)

27. ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

«Ἐλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόφρονε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς...» (εὐχὴ πρὸ τῶν Ἀναγνωσμάτων).

Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον λατρείαν.

Τὰ γνωρίσματα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

28. ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

«Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι» (Θεῖα Λειτουργία Προηγιασμένων).

Ὁ φυσικὸς καὶ ἠθικὸς Νόμος.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Νόμου εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ τὴν μὴνυμα τῆς ἀγάπης εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην.

29. Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν... μετὰ καθαροῦ συνειδότος» (εὐχὴ τῆς θείας Λειτουργίας μετὰ τὸν καθαγιασμόν).

Ἡ ἐννοία καὶ ἡ λειτουργία τῆς συνειδήσεως.

Μορφαὶ ἀσθενοῦς συνειδήσεως. Ὑποσυνείδητον.

Γνωρίσματα τῆς καθαρᾶς συνειδήσεως.

30. Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«... ἵνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος, αὐτὸς ὡς δοῦλος τῆς ἀμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι...».

Ἡ ἐλευθερία εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀμαρτία ὡς στέρησις τῆς ἐλευθερίας.

Ἀγὼν καὶ ἀγωγή διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας.

31. Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

«Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν...» (ἀπόστιχα Ὁρθρου Μ. Δευτέρας).

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Αἱ ἀρεταὶ ὡς καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

32. Η ΗΘΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου...» (εὐχὴ Ἀ' ἀντιφώνου, ἀπὸ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων).

Τὸ νόημα τῆς ἠθικῆς ζωῆς.

Ὁ λειτουργικὸς χαρακτὴρ τῆς ἠθικῆς πράξεως.

Ἡ ἀσκήσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἠθικὴν ζωὴν.

33. ΤΟ ΠΡΩΤΟΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ - Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Η ΕΛΠΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον...» (ἀπὸ τὸ Μ. Ἀπόδειπνον).

Τὸ Πρωτοεὐαγγέλιον. Ἡ θεῖα Οἰκονομία καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀπελπισία καὶ τὸ ἀδιέξοδον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ χριστιανικὴ ἐλπίς.

34. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

«Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐμὲ μιμεῖσθε...» (καὶ νῦν Ὁρθρου Μ. Πέμπτης).

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀνθρωπίνῃ ἀγάπῃ.

Ἡ «ἐν Χριστῷ» ἀδελφότης τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ εἰρήνη καρπὸς ἀδελφικῆς ἀγάπης.

35. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

«Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου...» (Β' εὐχὴ Μ. Ἀγιασμοῦ Θεοφανείων).

Ἡ Χριστιανικὴ θεώρησις τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ θεμελίωσις καὶ τὸ νόημα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ πολιτιστικὴ δημιουργία καὶ ἡ εὐθύνῃ τῶν Χριστιανῶν.

36. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«Ὁ εὐλογησας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ... εὐλόγησον τὸν σίτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον» (Ἀκολουθία ἁρτοκλασίας).

Ὁ εὐχαριστιακὸς χαρακτὴρ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν.

Τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς καὶ ἡ ὁρθὴ ἀπόλαυσις αὐτῶν.

Ὁ κίνδυνος τοῦ πρακτικοῦ ὕλισμου.

37. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Τὰ νήπια ἐκθρεψον, τὴν θεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον... χωρῶν πρόστηθι, ὀρφανῶν ὑπεράσπισον, αἰλμαλώτους ρῦσαι, νοσοῦντας ἰάσαι...» (ἀπὸ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, εὐχὴ μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως»).

Ἡ κοινωνικὴ ἀθλιότης καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀδελφοῦ τῶν «ἐλαχίστων».

Ἡ διακονία τοῦ Χριστιανοῦ εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

38. Η ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

«Καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τοιμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σε...» (Κυριακὴ Προσευχῆ).

Ἡ προσευχὴ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶδη προσευχῆς καὶ περιεχόμενον αὐτῆς.

Ἀναγκαιότης καὶ ἀποτελεσματικότης τῆς προσευχῆς.

39. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

«... ἄρμωσον τὸν δοῦλόν σου... καὶ τὴν δούλην σου... ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή» (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Γάμου).

«Ἄρσεν καὶ Ὡῆλυ» Τὸ μυστήριον τῆς ἀγάπης.

Τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας.

Προβλήματα τῆς συγχρόνου οἰκογενείας.

40. Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

«Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν...» (ἀκολουθία τοῦ Ἀγ. Εὐχελαίου).

Τὸ ἀγαθὸν τῆς υἱείας καὶ ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενείας.

Τὸ πρόβλημα τῆς υἱείας εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καὶ ἡ εὐθύνῃ τοῦ Χριστιανοῦ διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς.

41. Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«... εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι» (Θ. Λειτουργία Χρυσοστόμου, ὁπισθάμβωνος εὐχῇ).

Δεήσεις διὰ τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Θ. Λατρείαν.

Τὸ νόημα τῆς εἰρήνης διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Τὰ ἀνθρώπινα προβλήματα καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

42. Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«... τὴν πόλιν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε».

Πόλις, κράτος, ἔθνος, φυλὴ : Ἀναζητήσεις καθολικῆς ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων. Τὸ δράμα μιᾶς παγκοσμίου κοινότητος.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχομένων.

43. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

«Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβεῖμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφεῖμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει» (Τριαδικὸς ὕμνος ἤχου πλ. Β' Ὁρθρου Μ. Τεσσαρακοστῆς).

“Ορκος «Οὐ λήψει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ».

Βλασφημία. Στίγμα πολιτισμοῦ καὶ ἀχαρκτηρίστος ἀχαριστία.

44. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἰκῶν» (ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ γάμου).

Ἡ οἰκογένεια ὡς κοινωνία ἀγάπης.

Ἡ τάσις δι’ ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀποδέσμευσιν.

Σχολεῖον : ἐργαστήριον γνώσεως καὶ χαρακτῆρος. Πειθαρχία καὶ ἐλευθερία εἰς τὸ σχολεῖον, φόβος καὶ ἀγάπη πρὸς τοὺς διδασκάλους.

45. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

«...σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν...» (Λειτουργία Μ. Βασιλείου).

Περὶ φόνου.

Περὶ πολέμου.

46. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΗΜΩΝ

«Ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος» («Καὶ νῦν» Ἀπὸ στίχων Μ. Πέμπτης πρῶτ).

Τὸ μεγαλεῖον τῆς αὐτοθυσίας.

Αὐτοκτονία καὶ εὐθανασία.

47. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ

Τὸ καλὸν ὄνομα.

Ὁ θησαυρὸς τῆς ἀγνότητος ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων.

Οἱ κλέπται τοῦ θησαυροῦ.

48. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

«Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃν χρησάμενον» (τροπάριον Μ. Πέμπτης πρῶτ).

Ἡ κλοπή, ἄμεσος καὶ ἔμμεσος.

Τὸ ψεῦδος («κατὰ συνθήκην», σκοπιμότης κτλ.).

49. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΜΑΘΕΤΕ.

«Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς» (στίχος Μ. Ἀλληλουαρίου ἀκολουθίας Νυμφίου).

Ἡ θεία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη.

Ἀδικία καὶ δικαστήρια.

Αὐτοδικία.

50. «ΕΞ ΗΜΕΡΑΣ ΕΡΓΑ».

«Τὸ τάλαντον ὅσοι πρὸς Θεοῦ ἐδέξασθε... αὐξήσατε ψάλλοντες» (Ὡδὴ Δ’ Ὁρθρου Μ. Τρίτης).

Ἡ ἐργασία ὡς ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκλογὴ καὶ ἀσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος.

Τὸ δικαίωμα καὶ ἡ χρησιμότης τῆς ἀναπαύσεως.

51. Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

«Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐχρηθῶμεν» (Δοξαστικὸν Ὁρθρου Ἀγ. Γεωργίου).

Τὸ ἄγχος τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς χαλαρώσεως.

Τὸ πρόβλημα τοῦ καθημερινοῦ παιγνιδίου.

Τὸ ναὶ καὶ τὸ ὄχι εἰς τὰς διασκεδάσεις.

52. Η ΦΙΛΙΑ

«Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθανάηλ» (Εὐαγγ. ἀνάγνωσμα Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἡ ἀναγκαιότης καὶ αἱ ὠφέλειαι τοῦ «φιλεῖν καὶ φιλεῖσθαι».

Ἡ πραγματικὴ φιλία καὶ αἱ παραχαράξεις αὐτῆς.

«Φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ ὀμιλίας κακαί».

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΚ ΜΕΤΑ-

ΦΡΑΣΕΩΣ : Ὡραι 4.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Κείμενα

1. Δογματικὴ ποίησις : Ὡραι 2, ἀπὸ τὴν 21ην Σεπτεμβρίου ἕως τὴν 15ην Ἀπριλίου.

Εἰσαγωγή : Γένεσις καὶ ἐξέλιξις τῆς δραματικῆς ποιήσεως. Σύνδεσις αὐτῆς πρὸς τὴν διονυσιακὴν λατρείαν. Ὁ ἰδιαιτερός χαρακτήρ τῆς τραγωδίας. Ἑορταὶ τοῦ Διονύσου καὶ παραστάσεις τραγωδιῶν—τὸ ἀρχαῖον θέατρον—Οἱ τρεῖς

μεγάλοι δραματουργοί : Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης.

Διδασκαλία δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἀκολουθῶν τραγωδιῶν : Αἰσχύλου Προμηθεὺς Δεσμώτης (Οἱ στ. 561—906 ἐν συντομωτάτῃ περιλήψει), Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις.

2. Φιλοσοφικὰ κείμενα : Ὡραι 2, ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἕως τὴν 31ην Ἰανουαρίου.

α) Εἰσαγωγή διαλαμβάνουσα 1) σύντομον καὶ ἀπλὴν κατὰδειξιν τῆς σημασίας τῆς φιλοσοφίας διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ 2) τὸν βίον καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωκράτους ὡς καὶ τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους.

β) Διδασκαλία τῶν ἀκολουθῶν κειμένων : 1) Πλάτωνος «Κρίτων», 2) Πλάτωνος «Ἀπολογία Σωκράτους» (ἀποσπάσματα), 3) Πλάτωνος «Φαίδων» (Κεφ. 1—8 καὶ 64—67) καὶ 4) Ἀποσπάσματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀρετὴν γενικῶς καὶ τὴν φιλίαν, ἐπιλεγμένα ἐκ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ ὀγδόου βιβλίου τῶν «Ἠθικῶν Νικομαχείων» τοῦ Ἀριστοτέλους.

3. Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες Λυρικοὶ : Ὡραι 2, ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἕως τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Εἰσαγωγή : Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λυρικῆς ποιήσεως καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα—Τὰ εἶδη τῆς λυρικῆς ποιήσεως καὶ οἱ κυριώτεροι ἀντιπρόσωποι αὐτῆς.

Διδασκαλία τῆς ἐλεγείας, τοῦ ἐπιγράμματος, τῆς ἱαμβικῆς, τῆς μελικῆς καὶ τῆς χορικῆς ποιήσεως (διθυράμβου—πινδαρικῆς ᾠδῆς—χορικῶν μερῶν τῶν τραγωδιῶν καὶ τῶν λυρικωτέρων περικοπῶν ἐκ τῶν κωμωδιῶν τοῦ Ἀριστοφάνους) ἐπὶ τῇ βάσει Ἀνθολογίου Λυρικῆς Ποιήσεως.

4. Ρητορικὴ—Ἀνθολόγιον Ρητόρων : Ὡραι 2, ἀπὸ τῆς 16ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Διδασκαλία τοῦ Γ’ Ὀλυνθιακοῦ καὶ τοῦ Περὶ τῆς Ροδίων ἐλευθερίας λόγου τοῦ Δημοσθένους ἐξ ἐγκειμένου ἀνθολογίου Ρητόρων.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ :

Ὡραι 4. ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Γλωσσικὴ διδασκαλία : Ὡρα 1, ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἕως τὸ τέλος Ἰανουαρίου.

Εἰδικώτερος σκοπὸς τῆς γλωσσικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν εἶναι ἡ κατὰ τὸ δυνατόν δλοκλήρωσις τῆς γλωσσικῆς καταρτίσεως τῶν μαθητῶν διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν συνθετωτέρων συντακτικῶν φαινομένων καὶ διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς τὰς γενικωτέρας αὐτῆς γραμμάς.

Ἡ γλωσσικὴ διδασκαλία περιλαμβάνει :

I. Διδασκαλίαν συντακτικοῦ τῆς Δημοτικῆς, κατὰ τὸ Α’ τρίμηνον. Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν κυρίων σημείων τῆς διδασκαλίας εἰς τὴν Β’ τάξιν ὕλης, διδάσκεται συστηματικῶς ἡ καθ’ ὑπόταξιν σύνταξις καὶ ὁ πλάγιος λόγος.

2. Ἐπιτομὴν τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 11ης Δεκεμβρίου ἕως τὴν 31ην Ἰανουαρίου. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἶναι νὰ γνωρίσουν οἱ μαθηταὶ τὴν ἀδιάσπαστον ἐνότητα τῆς γλώσσης μας ἀπὸ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη μέχρι σήμερον, δεδομένου ὅτι ἐντὸς αὐτῆς περιέχεται ἡ ἱστορικὴ ἐξήγησις τοῦ τυπικοῦ καὶ τῆς ὀρθογραφίας τῆς δημοτικῆς. Εἰδικώτερος σκοπὸς εἶναι νὰ γνωρίσουν οἱ μαθηταὶ μας τὰς προγενεστέρας μορφὰς τῆς γλώσσης τῶν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, διὰ τῆς παρουσιάσεως μετὰ προσοχῆς ἐπιλεγμένων κειμένων (ὁμηρικὴ γλῶσσα ἀρχαῖαι ἑλληνικαὶ διάλεκτοι—ἄττικὴ διάλεκτος—ἑλληνιστικὴ κοινὴ—ἄττικισμός—δημῶδης Βυζαντινὴ—νεοελληνικαὶ διάλεκτοι—καθαρεύουσα νεοελληνικὴ κοινὴ, δημοτικὴ). Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἑκτασις τῶν κειμένων ἐκάστης ἐποχῆς θὰ αὐξάνῃ προοδευτικῶς. Περισσότερα κείμενα θὰ δοθοῦν διὰ τὰς μετὰ τὴν ἄττικὴν διάλεκτον περιόδους.

II. Ἐκθέσεις : Ὡρα 1.

Τὰ θέματα θὰ ἐπιλέγωνται : Ἀπὸ τὰς ἐμπειρίας καὶ τοὺς ἐρεθισμοὺς τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ τῶν πολιτιστικῶν ἐπετευγμάτων τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου (τοπία, ἐκδρομαί, ταξίδια, ἐπισκέψεις

εις βιομηχανίας, μουσεία, ιδρύματα, περιγραφαι γεγονότων, σκηνών, καταστάσεων, δραστηριότητες επαγγελματιών κλπ.) Είς την τάξιν αὐτήν σκόπιμον εἶναι νὰ ἀσχοῦνται οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν σύνταξιν αἰτήσεων, ἀναφορῶν, τηλεγραφημάτων, δημοσίων ἐγγράφων κτλ.

III. Νεοελληνικά Ἀναγνώσματα. Ὁραι 2, ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἕως τὴν 31ην Ἰανουαρίου καὶ 3 ὥραι, ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἕως τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Διδασκαλία χαρακτηριστικῶν κειμένων ἀπὸ τὰς κυριωτέρας περιόδους τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας : δημοτικὰ τραγούδια—κυρίως τὰ ἱστορικά, κείμενα τῆς κρητικῆς λογοτεχνίας, τοῦ νεοελληνικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀπομνημονεύματα εἰς τὴν δημοτικὴν, κείμενα τῆς ἐπτανησιακῆς σχολῆς, τῆς νέας ἀθηναϊκῆς σχολῆς, τῆς λογοτεχνίας τοῦ μεσοπολέμου καὶ τῆς νεωτέρας συγχρόνου λογοτεχνίας. Διδάσκονται ἐπίσης ἀπλὰ δοκίμια ὡς καὶ ἀποσπάσματα θεατρικῶν ἔργων καὶ τέλος κείμενα ἐκ τῆς ξένης λογοτεχνίας, ὅπως καὶ εἰς τὰς προηγούμενας τάξεις.

Ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω ἐνοτήτων προτάσσεται σύντομος γραμματολογικὴ ἐνημέρωσις.

ΙΣΤΟΡΙΑ : Ὁραι 2

ΣΚΟΠΟΣ

Διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων εἰς τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου ἐπιδιώκεται οἱ μαθηταί, μέρος τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἔχουν ἴσως ἄλλην εὐκαιρίαν νὰ διδασθῶν νεωτέραν ἱστορίαν, νὰ παρακολουθῶσιν τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ νεωτέρου ἀνθρώπου καὶ νὰ ἐνημερωθῶν ἐπὶ τῶν προβλημάτων, τῶν ἐπιδιώξεων, καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ συγχρόνου κόσμου, ἰδιαίτερος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἀκόμη εἰδικώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

α) Ἀνασκόπησις τοῦ παρελθόντος ἕως τὸ τέλος τοῦ μεσαίωνος.

β) Σκοπιμότης μελέτης τῆς ἱστορίας.

2. Ἀνακαλύψεις τῶν νέων χωρῶν :

α) Αἷτια τῶν ἀνακαλύψεων.

β) Παράγοντες εὐνόησαντες τὰς ἀνακαλύψεις.

γ) Τὸ χρονικὸν τῶν ἀνακαλύψεων.

δ) Ἀμειοὶ καὶ ἀπώτεροι συνέπειαι τῶν ἀνακαλύψεων (οἰκονομικαί, κοινωνικαί, ἐπιστημονικαί).

3. Ἀνθρωπισμὸς καὶ Ἀναγέννησις :

α) Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἀναγεννήσεως, τὸ νόημα καὶ αἱ ἐκδηλώσεις αὐτῆς.

β) Τὸ νόημα τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ καὶ οἱ συντελεσταὶ του.

4. Ὁρθησκευτικὴ Μεταρρύθμισις καὶ Ἀντιμεταρρύθμισις :

α) Τὰ αἷτια καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἡ πορεία τῆς.

β) Ἡ ἀντίδρασις τῆς παπικῆς ἐκκλησίας.

γ) Ὁρθησκευτικοὶ πόλεμοι (λίαν συνοπτικῶς) καὶ αἱ συνέπειαι των.

δ) Ἀποτελέσματα τῆς Ὁρθησκευτικῆς Μεταρρυθμίσεως.

5. Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη τῆς Ἀναγεννήσεως :

α) Αἱ ἐπιστήμαι ἕως τὸν 17ον αἰῶνα.

β) Αἱ τέχναι (ζωγραφικὴ, γλυπτικὴ, ἀρχιτεκτονικὴ, μουσικὴ) ἕως τὸν 17ον αἰῶνα.

6. Ναυτικὸς ἀνταγωνισμὸς Ἰσπανίας, Ἀγγλίας, Ὀλλανδίας τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα καὶ πολιτικαὶ ἐξελίξεις εἰς τὰς χώρας αὐτάς :

α) Ἀγγλοἰσπανικὸς ἀνταγωνισμὸς.

β) Ἀγγλοολλανδικὸς ἀνταγωνισμὸς.

γ) Ἀνεξαρτησία τῆς Ὀλλανδίας ἀπὸ τὴν ἰσπανικὴν κυριαρχίαν.

δ) Πολιτικαὶ ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἕως τὴν ἐνδοξον ἐπανάστασιν τοῦ 1688.

7. Ἡ ἀπόλυτος Μοναρχία :

α) Ἡ δομὴ τοῦ πολιτεύματος.

β) Ἐξωτερικὰ σύμβολα (ἀνάκτορα, ἐθιμοτυπία κλπ.).

γ) Γαλλία, Αὐστρία, Πρωσία, Ρωσία.

8. Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις τὸν 18ον αἰῶνα καὶ ὁ ἀποικιακὸς ἀνταγωνισμὸς :

α) Ἀγγλία, Γαλλία, Αὐστρία, Πρωσία, Ρωσία ἕως τὸν ἐπταετῆ πόλεμον (1756-1763).

β) Κοινωνικὴ κατάστασις εἰς τὴν Γαλλίαν ἕως τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπαναστάσεως.

9. Ἀμερικανικὴ Ἀνεξαρτησία :

α) Συνοπτικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὸν ἀποικισμὸν τῆς Β. Ἀμερικῆς.

β) Αἷτια προστριβῶν μὲ τὴν μητρόπολιν.

γ) Ἐξέγερσις καὶ διακήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας.

δ) Πορεία τῶν γεγονότων ἕως τὸ 1783.

ε) Ἐν νέον ἔθνος καὶ νέον πολίτευμα (1787).

10. Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη (Ἀπὸ τὴν Ἀναγέννησιν ἕως τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν) :

α) Ἐπιστήμαι.

β) Τέχναι.

11. Διαφωτισμὸς :

α) Νόημα τοῦ διαφωτισμοῦ.

β) Ἀγγλικός, Γερμανικός, Γαλλικός διαφωτισμός.

γ) Οἱ ἐγκυκλοπαιδισταί.

12. Γαλλικὴ Ἐπανάστασις :

α) Αἷτια :

β) Ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἕως τὴν ὥραν τοῦ Διευθυντηρίου.

γ) Ἡ ἀνοδος καὶ ἡ πτώσις τοῦ Ναπολέοντος.

13. Τουρκοκρατία-Νεοελληνικὸς Διαφωτισμὸς :

α) Δυνάμεις συντηρήσεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ.

β) Συνθήκαι ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ (ὑποδοῦλου καὶ παροικιακοῦ).

γ) Τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ Νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ (1750-1820).

14. Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν (1821-32) :

α) Προηγούμεναι ἐξεγέρσεις (συνοπτικὴ ἀναδρομὴ).

β) Φιλικὴ Ἐταιρεία.

γ) Ἐξέγερσις εἰς τὴν Μολδαβίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα (Δυνάμεις καὶ προσδοκαί).

δ) Πορεία τῶν γεγονότων ἕως τὸ 1824.

ε) Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἕως τὸ 1824.

στ) Πορεία τῶν πολεμικῶν γεγονότων μετὰ τὸ 1824.

ζ) Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ μετὰ τὸ 1824.

η) Ἡ δημιουργία ἀνεξαρτήτου κράτους καὶ τὰ προβλήματα τοῦ.

θ) Ὁ Καποδίστριας καὶ τὸ ἔργον του.

15. Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασις :

α) Ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀτμομηχανὴν ἕως τὸ ἀεροπλάνον καὶ αἱ ἐπιπτώσεις τῆς (οἰκονομικαί, πληθυσμιακαί, κοινωνικαί).

β) Ἀναζητήσεις πρώτων ὑλῶν καὶ ἀγορῶν-πελατῶν.

16. Ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τοῦ συνεδρίου τῆς Βιέννης (1815) ἕως τὸ Σεράγεβον (1914) :

α) Παλινόρθωσις τῶν προεπαναστατικῶν συντηρητικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἡπειρον καὶ νέαι ἀντίρροποι δυνάμεις : ἐθνικισμός, φιλελευθερισμός.

β) Αἱ ἐπανάστασεις τοῦ 1848.

γ) Ἡ Γαλλία ἕως τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον (1870-1871).

δ) Ἡ Ἐνωτικὴ κίνησις εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν.

ε) Ὁ Γαλλογερμανικὸς Πόλεμος.

στ) Ἀποικιακὸς ἀνταγωνισμός, ἐξοπλισμοί, φιλειρηνικὴ κίνησις καὶ ἀποτυχία τῆς, συνασπισμοί, παραμοναὶ ἐκρήξεως.

17. Ὁ ἄλλος κόσμος κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα :

α) Συνέχισις καὶ ὁλοκληρώσις τῶν ἐξερευνήσεων.

β) Τὸ ἀνοιγμα καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἰαπωνίας.

γ) Ἡ ἀνάπτυξις τῶν Η.Π.Α. καὶ ἡ ἐξάπλωσις αὐτῶν πρὸς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν.

18. 'Η 'Ελλάς από τῆς 'Ανεξαρτησίας (1832) ἕως τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους (1912-14):

α) 'Οθων καὶ 'Αντιβασιλεία.

β) 'Η ἐξέγερσις τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1843 καὶ τὸ πρῶτον Σύνταγμα (1844).

γ) 'Η περίοδος τῆς συνταγματικῆς βασιλείας.

δ) Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 καὶ ὁ κοινοβουλευτικὸς βίος τῆς χώρας ἕως τὸ 1911 (συνοπτικῶς).

ε) 'Εσωτερικὰ προβλήματα τοῦ 'Ελληνισμοῦ (ἡ συμβολὴ τοῦ Χαρ. Τρικούπη εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν των).

στ) Προσπάθειαι ὑπὲρ τοῦ ἀλυτρώτου 'Ελληνισμοῦ ἕως τὸν 'Ελληνοτουρκικὸν Πόλεμον (1897) καὶ τέλος τοῦ Μακεδονικοῦ 'Αγῶνος.

ζ) Πικρίαι καὶ ἀπογοητεύσεις. 'Επανάστασις εἰς τὸ Γουδι (1909).

η) Πολιτικὴ σταδιοδρομία τοῦ 'Ελευθερίου Βενιζέλου. 'Αναθεώρησις τοῦ Συντάγματος (1911).

θ) Βαλκανικοὶ πόλεμοι (1912 - 14). (Σύντομος ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν 'Ελληνικῶν πληθυσμῶν εἰς τὴν Βαλκανικὴν).

19. 'Ο πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος (1914 - 19) καὶ ἡ Ρωσικὴ 'Επανάστασις (1917):

α) Αἷτια καὶ ἀφορμὴ τοῦ πολέμου.

β) 'Ο πόλεμος, τὰ μέτωπα (συνοπτικῶς διὰ τῆς χρήσεως χάρτου καὶ ἐπεξηγήσεως).

γ) Αἱ κακουχίαι τοῦ μαχίμου καὶ ἀμάχου πληθυσμοῦ κατὰ τὸν πόλεμον.

δ) 'Η θέσις τῆς 'Ελλάδος εἰς τὸν πόλεμον.

ε) 'Η Ρωσικὴ 'Επανάστασις (1917) καὶ ἡ κατάρρευσις τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου.

στ) 'Η κατάρρευσις τῆς Γερμανίας καὶ τῶν συμμάχων τῆς.

ζ) Αἱ συνθήκαι τοῦ 1919 - 20 καὶ ἡ Κοινωνία τῶν 'Εθνῶν.

20. 'Η 'Ελλάς ἀπὸ τὸ 1915 - 1922:

α) Προστριβαὶ Βενιζέλου - Κωνσταντίνου.

β) 'Απομάκρυνσις τοῦ νομίμου Πρωθυπουργοῦ.

γ) Τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης. 'Η 'Ελλάς εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν.

δ) 'Η ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμισις (1917 - 20).

ε) 'Η Μεγάλῃ 'Ελλάς τοῦ 1919.

στ) Παλινόρθωσις τοῦ βασιλέως. 'Η τραγικὴ περιπέτεια καὶ ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ (1919 - 1922). (Νὰ γίνῃ συνοπτικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μικρασιατικοῦ 'Ελληνισμοῦ).

21. 'Ο Μεσοπόλεμος (1919 - 39):

α) Οἰκονομικὴ κρίσις.

β) Τὰ παράπονα τῶν ἡττημένων.

γ) 'Εσωτερικαὶ ἐξελίξεις εἰς τὴν Εὐρώπην (ἰδιαίτερος εἰς τὴν 'Ελλάδα) καὶ εἰς τὴν 'Απὼ 'Ανατολήν, 'Αμερικανικὸς ἀπομονωτισμός.

δ) 'Αποτυχία τῆς Κ.Τ.Ε. 'Ο κόσμος ὀλισθαίνει πρὸς νέον πόλεμον.

22. 'Ο πόλεμος τοῦ 1939 - 45:

α) Αἷτια, ἀφορμὰ, ἐκρηγνῆς.

β) 'Επέκτασις τοῦ πολέμου — Τραγικαὶ συνέπειαι διὰ τοὺς ἀμάχους.

γ) Τὸ ἔπος τοῦ 1940 - 41.

δ) 'Η κατοχὴ καὶ ἡ 'Αντίστασις ἐναντίον τῶν κατακτητῶν.

ε) 'Η μάχη τῆς 'Αγγλίας, τῆς 'Ερήμου, τῆς Ρωσίας, τῆς 'Απὼ 'Ανατολῆς.

στ) 'Η κατάρρευσις τοῦ 'Αξονος καὶ τῆς 'Ιαπωνίας.

ζ) Συνθήκαι Ο.Η.Ε. 'Απελευθέρωσις τῆς Δωδ/σου.

η) 'Η δοκιμασία τοῦ 'Εθνους κατὰ τὴν περίοδον 1944 - 49 καὶ ἡ σημασία τῆς 'Εθνικῆς ἐνότητος διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Πατρίδος.

23. Προβλήματα τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου:

α) Τὸ ἔργον τοῦ ΟΗΕ ἕως τὴν εἰσδοχὴν τῆς Κίνας.

β) Τὸ τέλος τῆς ἀποικιοκρατίας.

γ) Προσπάθειαι τῶν ἀδελφεύτων λαῶν διὰ τὴν εὐημερίαν των καὶ τὴν εἰρήνην.

δ) 'Αγῶνες διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς πείνης, τῆς ἀσθενείας, τοῦ πολέμου.

ε) Σύγχρονος τεχνολογία καὶ διαστημικὰ ἐπιτεύγματα: πηγὴ αἰσιοδοξίας καὶ ἀπορίας.

24. Προβλήματα τοῦ μεταπολεμικοῦ 'Ελληνισμοῦ:

α) 'Η εἰρήνευσις τῆς χώρας. Μεταπελευθερωτικαὶ ἀνωμαλίαι. Εἰρήνευσις τῆς χώρας.

β) 'Εκβιομηχάνισις.

γ) 'Ενταξίς εἰς τὴν Ε.Ο.Κ.

δ) Μετανάστευσις.

ε) Παιδεία.

στ) 'Επαφὴ μὲ τὸν παροικιακὸν ἑλληνισμόν.

ζ) Κυπριακόν, Αἰγαῖον.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΗΜΑΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ὥρα 1.

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος εἶναι νὰ εἰσαγάγῃ τὸν μαθητὴν εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, νὰ τοῦ γνωρίσῃ τὰς βασικὰς λειτουργίας τῆς δημοκρατικῆς Πολιτείας καὶ νὰ τοῦ καλλιεργήσῃ τὴν συνείδησιν εὐθύνης πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΓΛΗ

ΜΕΡΟΣ Α'

1. Εἰσαγωγή: 'Ο ἄνθρωπος καὶ ἡ κοινωνία.

α) Γένεσις καὶ ἐξέλιξις τοῦ Κοινωνικοῦ βίου.

β) Τὸ ἄτομον, κοινωνὸς καὶ φορεὺς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς κοινότητος.

Ι. 'Εννοια τοῦ πολιτισμοῦ (ὀρισμός, διαίρεσις, συμμετοχὴ τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ).

ΙΙ. 'Εθνικὸς Πολιτισμός (ιδιοτυπία καὶ συμβολὴ εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος).

ΙΙΙ. 'Η ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου διὰ διατήρησιν καὶ συνέχισιν τοῦ πολιτισμοῦ.

γ) Προβλήματα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς:

Ι. 'Αναγκαῖοι ὅροι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς (ἀμοιβαῖος σεβασμός, συνεργασία, ἀλληλεγγύη).

ΙΙ. 'Ίση μεταχείρισις — δικαιοσύνη.

ΙΙΙ. Διαρκὴς προσαρμογὴ εἰς μεταβαλλομένας συνθήκας — τὸ νόημα τῶν μεταρρυθμίσεων.

δ) 'Απὸ τὴν Κοινωνίαν εἰς τὸ Κράτος.

Ι. Διακρίσις τῶν δύο ἐννοιῶν (κοινωνία - κράτος).

ΙΙ. Τὸ ἄτομον ἐντὸς τῆς ἐννόμου κοινωνίας.

ΜΕΡΟΣ Β'

'Ο ἄνθρωπος καὶ ἡ Πολιτεία.

2. Πολιτεία καὶ Πολίτευμα.

α) 'Εννοια καὶ Στοιχεῖα τῆς Πολιτείας (λαός, χώρα, ἐξουσία).

β) 'Εννοια τοῦ πολιτεύματος. Εἶδη πολιτευμάτων.

γ) 'Η δημοκρατία. Τὸ Σύνταγμα.

3. Τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς χώρας.

α) Τὸ ἰσχύον σύνταγμα τῆς προεδρευομένης δημοκρατίας καὶ αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ αὐτοῦ.

β) Αἱ τρεῖς λειτουργίαι τῆς Πολιτείας.

γ) 'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ αἱ βασικαὶ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ.

δ) 'Η Βουλὴ: 'Η ἀνάδειξις, ἡ λειτουργία καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς.

ε) 'Η Κυβέρνησις καὶ ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν Βουλὴν.

στ) 'Η δικαστικὴ ἐξουσία. Τὰ δικαστήρια.

ζ) Νομοθετήματα (Νόμοι, Προεδρικὰ Διατάγματα, 'Υπουργικαὶ ἀποφάσεις κ.λπ.) καὶ ἡ διαδικασία θεσπίσεως αὐτῶν.

4. Δικαιώματα και καθήκοντα του Πολίτου.

α) Δικαιώματα ατομικά και κοινωνικά.

Δικαιώματα δι' ατομικά και πολιτικά ελευθερίας, δι' ασφάλειαν, διὰ παιδείαν, διὰ δικαιοσύνην, δι' ἐργασίαν, διὰ κοινωνικὴν πρόνοιαν κ.λπ.

β) Καθήκοντα ατομικά και κοινωνικά.

Ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων.

Ἡ ἀντίστασις κατὰ τῶν ἐπιχειρούντων τὴν κατάλυσιν τοῦ πολιτεύματος.

Ἡ ὑποταγὴ τοῦ ατομικοῦ συμφέροντος εἰς τὸ γενικόν.

Ὁ σεβασμὸς τοῦ συνανθρώπου καὶ ἡ ἐξυπηρέτησίς του.

Ὁ σεβασμὸς τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ τῆς ἱστορικῆς παραδόσεως.

Ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος.

5. Ἡ κοινὴ γνώμη καὶ οἱ παράγοντες τῆς διαμορφώσεώς της.

6. Κράτος καὶ Ἔθνος-Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς διασπορᾶς.

7. Ἄλλοι θεσμοὶ καὶ λειτουργίαι.

Ἐκκλησία. Ἐνοπλοὶ Δυνάμεις καὶ Σώματα Ἀσφαλείας.

Ἡ κρατικὴ διοίκησις, ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις καὶ οἱ αὐτόνομοι ὀργανισμοί. Ἡ ἐκπαίδευσις, πνευματικὰ ἱδρύματα, ἡ ὑγεία καὶ ἡ κοινωνικὴ πρόνοια. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας.

8. Ἔργασία καὶ ἐπάγγελμα.

ΜΕΡΟΣ Γ'

Διεθνεῖς Ὁργανισμοί.

Ὁργανισμοὶ Ἡνωμένων Ἐθνῶν (ΟΗΕ), ΟΥΝΕΣΚΟ, Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης (ΕΟΚ) κ.λπ.

Παράρτημα

α) Τὰ ἄρθρα 1-25 καὶ τὸ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον 120 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

β) Ἡ οἰκουμένη διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου (τοῦ ΟΗΕ 1948).

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ: ὥραι 4

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Τὸ Σύνολον τῶν πραγματικῶν ἀριθμῶν.

Σύντομος ἐπανάληψις διὰ τὴν δομὴν τοῦ R. Δυνάμεις πραγματικῶν ἀριθμῶν μὲ ἀκεραίους ἐκθέτας. Ἰδιότητες.

2. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις.

Ἀκέραια μονώνυμα καὶ πολυώνυμα. Ἀθροισμα καὶ γινόμενον πολυωνύμων. Ἀξιοσημείωτοι πολ/μοί. Διαίρεσις πολυωνύμων. Εὐρεσις πρωτοβαθμίων παραγόντων πολυωνύμου. Παραγοντοποίησις πολυωνύμου καὶ εἰδικώτερον τριωνύμου. Ἀπλᾶ ῥηταὶ ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις. Ἐφαρμογὴ εἰς τὴν ἐπίλυσιν ἐξισώσεων.

3. Εὐθεῖαι καὶ ἐπίπεδα ἐν τῷ χώρῳ.

Πῶς ὀρίζεται ἐν ἐπίπεδον ἐν χώρῳ. Ἡμίχωροι. Σχετικαὶ θέσεις εὐθειῶν καὶ ἐπιπέδων. Παραλληλία.

4. Ἡ ἀπόδειξις εἰς τὰ Μαθηματικά.

Συνεπαγωγὴ καὶ ἰσοδυναμία. Παραδείγματα παραγωγικῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἀπὸ τὴν Ἀλγεβραν καὶ τὴν Γεωμετρίαν. Εὐθεῖα καὶ πλαγία ἀπόδειξις.

5. Καθετότης ἐν τῷ χώρῳ.

Γωνία δύο εὐθειῶν. Καθετότης εὐθείας καὶ ἐπιπέδου. Κλίσις εὐθείας πρὸς ἐπίπεδον. Διέδροι γωνία. Καθετότης ἐπιπέδων. Συντεταγμέναι ἐν χώρῳ.

6. Συναρτήσεις.

Ἡ συνάρτησις μιᾶς μεταβλητῆς γενικῶς. Πολυωνυμικὴ καὶ ρητὴ συνάρτησις. Ἡ συνάρτησις $\chi \rightarrow \alpha\chi + \beta$. Ἐξισώσεις εὐθείας. Ἡ συνάρτησις τοῦ $\chi \rightarrow \alpha\chi$. Ἡ τετραγωνικὴ συνάρτησις, $\chi \rightarrow \chi^2$. Παραδείγματα συναρτήσεων τῆς μορφῆς $\chi \rightarrow \alpha\chi^2$, $\alpha\chi + \gamma$, $\chi^2 + \beta\chi + \gamma$, $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma$. Γραφικὴ λύσις τῆς ἐξίσωσεως $\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma = 0$.

7. Συστήματα ἐξισώσεων ἢ ἀνισώσεων.

Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ μὲ δύο ἀγνώστους. Σύστημα δύο ἐξισώσεων α' βαθμοῦ μὲ δύο ἀγνώστους. Σύστημα μιᾶς δευτεροβαθμίου καὶ μιᾶς πρωτοβαθμίου ἐξισώσεως, μὲ δύο ἀγνώστους. Γραφικὴ ἐπίλυσις τῶν ἀνωτέρω συστημάτων. Ἐφαρμογαὶ εἰς προβλήματα. Ἀνίσωσις α' βαθμοῦ μὲ δύο ἀγνώστους καὶ γραφικὴ ἐπίλυσίς της. Σύστημα ἀνισώσεων α' βαθμοῦ. Ἐφαρμογαὶ εἰς προβλήματα γραμμικοῦ προγραμματισμοῦ.

8. Μετασχηματισμοὶ ἐν χώρῳ.

Συμμετρία: ἄξονική, κεντρικὴ καὶ ὡς πρὸς ἐπίπεδον. Ἀξονες, κέντρα καὶ ἐπίπεδα συμμετρίας σχήματος. Μεταφορά, Ὁμοιοθεσία. Ὁμοιότης σχημάτων εἰς τὸν χώρον. Λόγος τῶν ἐμβαδῶν καὶ ὀγκῶν ὁμοίων σχημάτων.

9. Βασικὰ σχήματα ἐν χώρῳ.

Κυλινδρικοὶ ἐπιφάνειαι. Κάθετος τομὴ. Πρίσμα καὶ κύλινδρος. Κωνικαὶ ἐπιφάνειαι. Πυραμὶς καὶ κῶνος. Ἐπιφάνειαι ἐκ περιστροφῆς. Σφαῖρα. Ἐμβαδὰ καὶ ὄγκοι.

10. Στατιστικὴ.

Συγκέντρωσις, ἐπεξεργασία καὶ παρουσιάσις στατιστικῶν δεδομένων διὰ πινάκων ἢ γραφικῶν παραστάσεων. Μέση τιμὴ, διάμεσος, τυπικὴ ἀπόκλισις: ὑπολογισμοὶ καὶ σημασία των διὰ τὴν μελέτην μιᾶς κατανομῆς συχνότητων.

11. Πιθανότητες.

Πείραμα τύχης. Πεπερασμένος δειγματικὸς χώρος. Τὸ ἐνδεχόμενον (γεγονὸς) ὡς ὑποσύνολον τοῦ δειγματικοῦ χώρου. Ἡ ἔννοια τῆς πιθανότητος ἐνὸς ἐνδεχομένου. Κανὼν προσθέσεως ἐνδεχομένων ἀμοιβαίως ἀποκλειομένων. Κανὼν πολλαπλασιασμοῦ ἀνεξαρτήτων ἐνδεχομένων.

12. Λογαριθμικὸς κανὼν.

Αἱ συναρτήσεις (ἀκολουθίαι) $v \rightarrow \alpha v$ καὶ $v \rightarrow \alpha^v$, $v \in \mathbb{N}$. Ἐννοια ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρικῆς προόδου. Ἡ ἐκθετικὴ συνάρτησις καὶ ὁ λογαριθμικὸς κανὼν. Λογαριθμικαὶ κλίμακες.

13. Ἡλεκτρονικοὶ Ὑπολογισταί.

Διαγράμματα ροῆς. Ἀρχαὶ λειτουργίας καὶ δυνατότητες Η. Υ. Βασικαὶ μονάδες ἐνὸς Η.Υ. Γλῶσσα καὶ πρόγραμμα.

ΑΓΓΛΙΚΑ. ὥραι 3.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Λεξιλόγιον. Διεύρυνσις τοῦ λεξιλογίου, διὰ 700 περίπου νέων λέξεων. Ὡς κριτήρια διὰ τὴν ἐπιλογὴν των θὰ ληθοῦν τὰ ἰσχύοντα καὶ διὰ τὰς προηγουμένας τάξεις.

2. Προφορά. Φωνητικαὶ ἀσκήσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις.

3. Προφορικαὶ ἀσκήσεις. Διὰ τὴν ἐξοικείωσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν καὶ ἀκρόασιν παρέχονται ἐντὸς τῆς αἰθούσης προφορικαὶ ἀσκήσεις, π.χ. διάλογοι ἐπὶ θεμάτων ὡς τὰ ἀκόλουθα: μέσα συγκοινωνίας-ἐπικοινωνίας, ψυχαγωγία, ἐπαγγέλματα κ.λπ. Ἐπίσης οἱ μαθηταὶ καλοῦνται νὰ ἀφηγηθοῦν γεγονότα ἢ καταστάσεις, ἐκ προσωπικῆς ἐμπειρίας, νὰ περιγράψουν ἀντικείμενα, νὰ ἀναδιηγηθοῦν ἐν κείμενον. Τέλος καθοδηγοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν περιλήψεων γνωστῶν κειμένων, καθὼς καὶ συντόμων ὁμιλιῶν ὑπὸ τύπον ἀνακοινώσεων ἐπὶ θεμάτων τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

4. Ἀνάγνωσις. Ἡ Ἀνάγνωσις γίνεται ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου σχολικοῦ βιβλίου. Τὰ διδασκόμενα εἰς αὐτὸ κείμενα εἶναι περιγραφαί, διηγήσεις, ποιήματα, σχετιζόμενα πρὸς τὰς ἐμπειρίας τῶν μαθητῶν. Ὀρίζονται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος ἀπλοποιημένα κείμενα (Simplified Readers) πρὸς μελέτην κατ' οἶκον ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῶν γνώσεων των.

5. Γραμματικὴ-Συντακτικόν. Σύντομος ἐπανάληψις τῶν διδασκόμενων ἐκ τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, εἰς τὰς δύο προηγουμένας τάξεις προκειμένου νὰ διδασθοῦν ἐν συνεχείᾳ τὰ νέα γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ φαινόμενα: ἀνώμαλοι τύποι γραμματικῆς (ἀνώμαλα παραθετικά, ἀνώμαλα ῥήματα), ὅλοι οἱ τύποι ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν ῥημάτων, ὅκλιτοι λέξεις, χρῆσις ἰδιωματικῶν

ἐκφράσεων, χαρακτηριστικά φαινόμενα συντάξεως τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, ἡ ἀκολουθία τῶν χρόνων, μετατροπὴ τοῦ εὐθέως λόγου εἰς πλάγιον καὶ ἐνεργητικῶν προτάσεων εἰς παθητικὰς καὶ ἀντιστρόφως. Ἡ ἀσκήσις εἰς τὰ θέματα αὐτὰ γίνεται ἐντὸς καταλλήλου διδακτικοῦ κλίματος. (Situational Teaching).

6. Γραπταὶ ἀσκήσεις. Συστηματικαὶ γραπταὶ ἀσκήσεις εἰς τὸ σχολεῖον καὶ κατ' οἶκον ὡς καὶ εἰς τὴν Β' τάξιν. Ἐξάσκησις ὡσαύτως τῶν μαθητῶν εἰς τὴν σύνθεσιν φιλικῆς ἐπιστολῆς ἢ ἄλλων μικρῶν κειμένων ἐκτάσεως μιᾶς παραγράφου.

7. Ὁρθογραφία. Ἀσκήσις εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ὡς καὶ εἰς τὴν Β' τάξιν.

ΓΑΛΛΙΚΑ: ὥραι 3.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ

1. Λεξιλόγιον. Ἀποτελεῖται ἐκ 500 περίπου λέξεων καὶ ἐκφράσεων. Δίδονται λέξεις συγγενεῖς ἑτυμολογικῶς καὶ νοηματικῶς. Τὰ νέα στοιχεῖα προσφέρονται πάντοτε ἐντεταγμένα εἰς ἀπηρτισμένας φράσεις.

Ἀπομνημονεύονται μικραὶ ἐνότητες τοῦ μαθήματος, ποιήματα καὶ γαλλισμοὶ ἐκάστου μαθήματος.

Ἀφιεροῦνται 3-4 διδακτικαὶ ὥραι διὰ νὰ συνειδητοποιηθῇ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐπὶ τῆς γαλλικῆς καὶ εἰδικώτερον ἡ ἐνίσχυσις τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τῆς γαλλικῆς διὰ τῆς χρησιμοποίησεως καταλήξεων ἐλληνικῆς προελεύσεως: -IQUE(-ικός), ISME(-ισμός) κ.λπ., ὡς καὶ προβεμάτων: TELEVISION (τῆλε), ὡς καὶ ὠρισμένων σχέσεις τῶν δύο γλωσσῶν πρὸς ἀλλήλας.

α) Ἡ διαφοροποίησις ἐλληνικῶν τοπωνυμίων εἰς τὴν γαλλικὴν π.χ. CANEE-Χανιά, CORFOU-Κέρκυρα, LE-PANTE-Ναύπακτος κ.λπ.

β) Ἡ μορφή ἐλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων εἰς τὴν γαλλικὴν π.χ. PINDARE-Πίνδαρος ULYSSE-Ὀδυσσεύς, HE-CUBE-Ἑκάβη, ARISTOTE-Ἀριστοτέλης κ.λπ.

2. Γραμματικὴ-Συντακτικόν.

Ἀνασκόπησις καὶ συμπλήρωσις τῶν γνώσεων. Ἀπλοὶ χρόνοι τῶν συνηθετέρων ἀνωμάλων ρημάτων. Περιφραστικοὶ τύποι ρημάτων (JE VAIS+INFINITIF, JE VIENS DE + INFINITIF, JE SUIS EN TRAIN DE + INFINITIF). Διδασκαλία τοῦ IMPARFAIT DE L'INDICATIF, τοῦ PARTICIPE PRESENT, τοῦ GERONDIF. Μία πρώτη προσέγγισις τοῦ CONDITIONNEL καὶ SUBJONCTIF PRESENT καθὼς καὶ τοῦ INFINITIF PRESENT ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προσταγῆς. Συνεχίζεται ἡ μελέτη τῶν ἀντωνυμιῶν, κυρίως τῶν προσωπικῶν (ἄμεσον καὶ ἔμμεσον ἀντικείμενον).

Ἡ ἐννοια τῆς προτάσεως, τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ ἐμπροθέτου καὶ ἐπιρρηματικοῦ προσδιορισμοῦ, τοῦ ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ καὶ ὁ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκφράζεται τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ αἰτία.

3. Προφορικὸς Λόγος.

α) Προφορά: Φωνητικαὶ ἀσκήσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς προηγούμενας τάξεις.

β) Ἀνάγνωσις: Ἀνάγνωσις διαλόγων, κειμένων καὶ ποιημάτων ἀποσιμῶσα εἰς τὴν ρέουσαν φυσικὴν ἀνάγνωσιν. Ἐλεγχος διὰ προφορικῶν καὶ γραπτῶν ἀσκήσεων πρὸς διαπίστωσιν τῆς κατανόησεως τοῦ μαθήματος. Ἀπόδοσις τοῦ νοήματος εἰς συνεχῆ λόγον. Ἀνάγνωσις κατ' οἶκον ἀπλῶν κειμένων (Textes en Français Faciles) ἢ γαλλικῶν μαθηματικῶν περιοδικῶν (π.χ. Quoi de neuf).

γ) Προφορικαὶ ἀσκήσεις: Οἱ μαθηταὶ συνεχίζουν νὰ ἀσχοῦνται εἰς τὴν ἀνεπτυγμένην προφορικὴν χρῆσιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, διὰ τῆς περιγραφῆς ἀντικειμένων, τοῦ σχολιασμοῦ γεγονότων, τῆς συζητήσεως ἐπὶ θεμάτων τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀπαγγελίας ποιημάτων ἢ περικοπῶν πεζῶν κειμένων.

4. Γραπταὶ ἀσκήσεις: Εἶναι σύντομοι καὶ ἀποτελοῦν συνέχειαν τῶν προφορικῶν. Πρόκειται περὶ γλωσσικῶν ἀσκήσεων, ἀπαντήσεων εἰς ἐρωτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν σύνθεσιν συντόμου παραγράφου, σύνταξιν ἀπλῶν ἐπιστολῶν, συμπληρῶσιν ἐντύπων, καρτελλῶν κτλ., περιλήψεις κειμένων, μετατροπὰς χρόνων. Εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ἐλέγχεται πλὴν τῆς γραμματικῆς καὶ ἡ ὀρθὴ ἀπόδοσις τῶν φθόγγων, ὥστε νὰ ἀποφεύγονται τὰ ἀκουστικὰ λάθη.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΜΕΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ

Ὅραι 1.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ

Εἰσαγωγή: Γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ σύγκρισις αὐτῆς μετὰ διαφόρους ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου. Γεωλογικὴ ἐξέλιξις καὶ διαμόρφωσις τῶν ἐλληνικῶν γεωγραφικῶν διαμερισμάτων.

Φυσικὴ γεωγραφία: Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους, τὸ κλίμα καὶ τὸ ὕδωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν γένει.

Πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἑλλάδος: Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ προβλήματα αὐτοῦ (ἐλάττωσις τῆς γεννητικότητος-μόνιμος καὶ προσωρινὴ-μετανάστευσις εἰς τὴν Ἑλλάδα κτλ.). Τὰ χωρία καὶ οἱ ἀγροτικοὶ συνοικισμοί. Αἱ πόλεις. Αἱ ἀγροτοπόλεις. Τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Τὰ αἷτια καὶ αἱ συνέπειαι τῆς δημιουργίας αὐτῶν. Πρωτεύουσα καὶ συμπρωτεύουσα. Διοικητικὴ διαίρεσις. Ἡ παιδεία. Οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας: πρωτογενεῖς συντελεσταὶ ἐθνικῆς παραγωγῆς (γεωργία, κτηνοτροφία, δασοκομία, ἀλιεῖα). Δευτερογενεῖς συντελεσταὶ ἐθνικῆς παραγωγῆς (μεταλλεῖα, ὀρυχεῖα, λατομεῖα, ἄλκαϊ, οἰκοτεχνία, βιομηχανία, πηγαὶ ἐνεργείας). Τριτογενεῖς συντελεσταὶ ἐθνικῆς παραγωγῆς (μεταφοραί, τηλεπικοινωνία, ναυτιλία, ἐμπόριον, τουρισμός). Αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς γῆς.

Ὁ ἐλληνισμὸς τῆς διασποράς: Ἡ συμβολὴ του εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ ἡ φροντίς δι' αὐτόν.

Ὁ Κυπριακὸς ἐλληνισμός.

ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ

ΜΕΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ὅραι 3.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ.

1. Μηχανικὴ: Μεταβαλλομένη κίνησις. Ἐπιτάχυνσις. Ἐπιβράδυνσις. Ὁμαλῶς μεταβαλλομένη κίνησις. Τύποι καὶ γραφικαὶ παραστάσεις.

2. Δυναμικὴ. Θεμελιώδης ἐξίσωσις. Δράσις-ἀντίδρασις. Βάρος τῶν σωμάτων. Ὁρμή. Διατήρησις τῆς ὁρμῆς καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς. Ὁμαλὴ κυκλικὴ κίνησις. Κεντρομόλος καὶ φυγόκεντρος δυνάμεις.

3. Ταλαντώσεις-Ἀκουστικὴ. Ἐννοια ταλαντώσεως. Ἐκκρεμές. Μέτρησις τοῦ χρόνου. Ἐξηναγκασμένη ταλάντωσις. Συντονισμός. Κύματα. Ὁ ἥχος ὡς κύμα. Χαρακτηριστικὰ τοῦ ἤχου. Ἀντηχεῖα. Ἡχογόνοι πηγαὶ (ποιοτικά).

4. Ἡλεκτρισμός. Ἡλεκτρισίς διὰ τριβῆς καὶ ἐπαγωγῆς. Ἡλεκτροσκόπιον. Ἐννοια φορτίων καὶ εἰδῆ αὐτῶν. Νόμος COULOMB.

Δομὴ τοῦ ἀτόμου. Πρότυπον BOHR. Πρωτόνια, νετρόνια, ἠλεκτρόνια, ἀτομικὸς καὶ μαζικὸς ἀριθμός. Ἰσότοπα.

Ἀγωγοὶ καὶ μονωταί. Ἐλεύθερα ἠλεκτρόνια. Ἡλεκτρικὸν ρεῖμα. Πηγαί.

Ἀποτελέσματα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Διαφορὰ δυναμικοῦ. Ἀμπερόμετρα, βολτόμετρα. Νόμος τοῦ OHM. Ἀντίστασις καὶ παράγοντες ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται. Μεταβλητὴ ἀντίστασις. Ἐνέργεια καὶ ἰσχύς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐφαρμογαί.

Ἡλεκτρόλυσις. Συσσωρευταὶ μολύβδου. Ξηρὰ στοιχεῖα. Θερμοηλεκτρικὸν φαινόμενον.

5. Ἡλεκτρομαγνητισμός. Μαγνήται. Πυξίς. Πηνία. Ἡλεκτρομαγνήται. Δυνάμεις ἐπὶ κινουμένων φορτίων ἐντὸς μαγνητικοῦ πεδίου (LAPLACE). Ἐφαρμογαὶ δυνάμεων (LAPLACE) εἰς κινήτηρας. Ἐπαγωγή. Αὐτεπαγωγή. Ἐφαρμογαί. Γένεσις τοῦ ἐναλλασσομένου ρεύματος. Ἐνεργὸς τάσις καὶ ἔντασις. Μετασχηματισταί. Ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια καὶ γραμμαὶ μεταφορᾶς. Ἀγωγιμότης ἀερίων. Ἀκτῖνες RÖNTGEN. Καθοδικὸς σωλὴν καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ. Φωτοηλεκτρικὸν φαινόμενον καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ. Ποιοτικὴ περιγραφή τῶν ἡλεκτρικῶν ταλαντώσεων. Τηλεπικοινωνίαι. Ἡμιαγωγοί. Κρυσταλλοδίοδος. Ἐφαρμογαί.

6. Στοιχεῖα Πυρηνικῆς Φυσικῆς. Ραδιενέργεια, ραδιοϊσότοπα. Πυρηνικὴ σχάσις καὶ σύντηξις. Ἡλιακὴ ἐνέργεια. Πυρηνικὸς ἀντιδραστήρ. Βιολογικαὶ δράσεις.

ΧΗΜΕΙΑ : Ὁρα 1

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ

1. Μέταλλα. Ὁρυκτά. Μεταλλεύματα. Μεταλλουργία. Γενικαὶ ιδιότητες τῶν μετάλλων. Κράματα. Σίδηρος. Ἀλουμίνιον. Χαλκός.

2. Ὁργανικὴ Χημεία. Ἀντικείμενον ὁργανικῆς Χημείας. Ταξινομήσεις ὁργανικῶν ἐνώσεων. Στοιχεῖα ὀνοματολογίας. Ὁμόλογοι σειραί. Μεθάνιον. Αἰθυλένιον. Ἀκετυλένιον. Βενζόλιον. Πετρέλαια. Τὰ ἑλληνικὰ πετρέλαια. Βενζίνη καὶ λοιπὰ πετροχημικὰ προϊόντα. Λιθάνθρακες καὶ λιγνίται. Αἰθυλικὴ ἀλκοόλη. Ζυμώσεις. Ὁργανικὰ ὀξέα. Ὁξικὸν ὀξύ. Πρωτεΐναι. Ὑδατάνθρακες. Γλυκόζη, Σάκχαρον, Ἀμυλον. Κυτταρίνη. Πλαστικά Φάρμακα. Ἐστέρες. Λίπη καὶ ἔλαια. Σάπωνες καὶ ἀπορρυπαντικά.

Χημικὴ ἐνέργεια καὶ ἄλλαι μορφαὶ ἐνεργείας. Θερμοχημεία. Φωτοχημεία. Ἡλεκτροχημεία.

4. Χημεία καὶ σύγχρονος ζωῆς.

Ἡ ἑλληνικὴ χημικὴ βιομηχανία. Ἡ χημικὴ βιομηχανία στὴν ΕΟΚ. Σημασία τῆς χημείας διὰ τὴν σύγχρονον ζωὴν. Θετικαὶ καὶ ἀρνητικαὶ ἐπιπτώσεις. Σύγχρονα προβλήματα.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ : Ὁρα 1

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Βιολογίας εἶναι :

1. Ἡ συνολικὴ θεώρησις τῶν ἐμβίων ὄντων καὶ τῶν βασικῶν λειτουργιῶν ἐπὶ κυτταρικοῦ ἐπιπέδου, ὡς καὶ ἡ ἐκ παραλλήλου συμπλήρωσις καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν γενικῶν γνώσεων ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους βιολογικῶν μαθημάτων τῶν διδασθέντων εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις.

2. Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν κοινῶν καὶ εἰς τὰ πλέον ἐτεροειδῆ ὄντα δομῶν καὶ λειτουργιῶν, αἱ ὁποῖαι σχεδὸν ταυτίζονται, κυρίως εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ κυττάρου.

3. Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν κοινῶν εἰς ὅλους τοὺς ὁργανισμοὺς μηχανισμῶν κληρονομικότητος μετὰ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὴν κληρονομικότητα τοῦ ἀνθρώπου.

4. Ἡ στοιχειώδης μελέτη τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ τῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῆς βιολογικῆς ἐπιστήμης.

5. Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ὁργανισμοὶ ἀποτελοῦν ἐνιαῖον ζωντανὸν σύνολον, εὐρισκόμενον εἰς ἄμεσον λειτουργικὴν σύνδεσιν πρὸς τὸ περιβάλλον αὐτῶν, ἔμβιον καὶ ἄβιον, τὸ ὁποῖον ἐπηρεάζει τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ

Τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς καὶ αἱ ἐκδηλώσεις αὐτῆς. Αἱ κυτταρικαὶ μορφαὶ ζωῆς : ἴοι καὶ φάγοι (δομὴ, ἀναπαραγωγικὸς κύκλος, λύσις κυττάρου, μόλυνσις νέου κυττάρου).

1. Τὸ κύτταρον. Εἰσαγωγή, χημικὴ σύστασις τοῦ κυττάρου, κυτταρικά ὁργανίδια (δομὴ καὶ λειτουργία αὐτῶν) γονίδια καὶ λειτουργία αὐτῶν. Διαφοραὶ ζωικῶν καὶ φυτικῶν κυττάρων. Φωτοσύνθεσις. Κυτταρικὸς πολλαπλασιασμὸς : Μίτωσις καὶ βιολογικὴ σημασία τῶν φαινομένων. Διαταραχὴ τῆς ὁμαλῆς πορείας κατὰ τὴν μίτωσιν καὶ μείωσιν. Μονοκύτταροι καὶ πολυκύτταροι ὁργανισμοί.

2. Ἀναπαραγωγή : Μονογονία, ἀμφιγονία, ἐναλλαγὴ γενῶν, γονιμοποιήσις.

3. Ἐμβρυολογία : Αὐλάκωσις, διαφοροποιήσις, φυσιολογία ἐμβρύων.

4. Μηχανισμὸς κληρονομικότητος : Ποικιλομορφία εἰς τοὺς πληθυσμοὺς καὶ κληρονομικότης. Ἐπίκρητοι ιδιότητες. Νόμοι τοῦ Μέντελ (μονοϋβριδισμός).

Γονότυπος-Φαινότυπος. Φυλοσύνδετος κληρονομικότης, φυλοκαθορισμὸς τῶν ὁργανισμῶν ὡς βιολογικὸν φαινόμενον, γονιδιακὰ μεταλλαγαί, χρωματοσωτικαὶ ἀνωμαλίαι, διὰ γενικῶν παραδειγμάτων καὶ ἐιδικώτερον διὰ παραδειγμάτων ἐκ τῆς γενετικῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν.

5. Ὁργανισμὸς καὶ περιβάλλον : Ἐννοία τοῦ περιβάλλοντος. Ἐπίδρασις διαφόρων παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος εἰς τοὺς ὁργανισμοὺς καὶ προσαρμογὴ. Ἀναστρεπτικαὶ καὶ μόνιμοι ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος. Ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

6. Οἰκολογία : Ἀλυσίδες, τροφῆς, βίοτοποι, βιοκοινότητες καὶ βιολογικὴ ἰσορροπία. Ἐπίδρασις τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς βιολογικῆς ἰσορροπίας. Μολύνσεις τοῦ περιβάλλοντος. Εἶδη καὶ τρόποι μολύνσεως. Διαταραχὴ τῆς ἰσορροπίας τῶν βιοκοινωνιῶν ἐξ αἰτίας τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος. Τρόποι προλήψεως τῶν μολύνσεων.

7. Στοιχεῖα ἐφηρμοσμένης Βιολογίας : Βελτίωσις εἰδῶν χρησιμοποιοιμένων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ εἰς τὴν πτηνοτροφίαν. Καταπολέμησις τῶν παρασίτων. Εὐγονική. Τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα τῆς προσπάθειας τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν μεταποίησιν τῆς φύσεως πρὸς ἴδιον ὄφελος.

8. Ἐξέλιξις τῶν ὁργανισμῶν : Εἰσαγωγή, παράγοντες ἐπηρεάζοντες τὴν εξέλιξιν. Μέθοδοι μελέτης καὶ ἐξελέξεως καὶ τῆς συγγενίας μεταξὺ τῶν εἰδῶν. Ἐργαστηριακαὶ ἀσκήσεις.

ΜΟΥΣΙΚΗ : Ὁρα 1.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ὙΛΗ

Μουσικὴ ἀνάγνωσις, ὡς καὶ εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις, εἰς τρόπους μερίζονα ἐλάσσονα καὶ ἑλληνικοὺς καὶ εἰς τὰ ἤδη γνωστὰ μέτρα καὶ διαστήματα καθὼς καὶ εἰς μέτρα 2/2, 4/8, καὶ 5/8, εἰς διαστήματα πέμπτης καὶ ἑκτης καὶ εἰς τὰς γνωστὰς ἀξίας. Σύντομα γυμνάσματα (6-8) φωνητικῆς, ἀκουστικῆς καὶ ἀναγνωστικῆς ἐξασκήσεως : α) εἰς τὰς μερίζοντας κλίμακας ΝΤΟ, ΣΟΛ, ΡΕ, ΦΑ, ΣΙ ὕφ. καὶ ΜΙ ὕφ.

β) Εἰς τὰς ἐλάσσονας κλίμακας ΛΑ, ΡΕ, ΣΟΛ, ΝΤΟ, ΜΙ εἰς εὐχρηστα μέτρα. Γενικαὶ διορθωτικαὶ καὶ βελτιωτικαὶ ἐνέργειαι μουσικῆς ἀναγνώσεως καὶ ἀποδόσεως (μελωδικαί, ρυθμικαί, ἐκφραστικαί).

Στοιχεῖα ἱστορίας τῆς Μουσικῆς. Ἑλληνικοὶ Ἐθνικοὶ χοροί. Ἡ Μουσικὴ εἰς τὴν Δύσιν. Μουσικὴ Μπαρόκ. Κλασσικὴ σχολή. Ρομαντικὴ σχολή. Νεώτεραι τάσεις.

Στοιχεῖα μορφολογίας ἐπὶ τῇ βάσει ἀκροάσεων (περιγραφή εἰδῶν μουσικῶν συνθέσεων). Ἀκροαματικὴ διάκρισις καὶ ἀπλὴ ἀνάλυσις τῶν μουσικῶν μορφῶν : Σονάτα, πρελούδιο, φούγκα, οὐβερτούρα, συμφωνία, κοντσέρτο, συμφωνικὸν ποίημα, ὁρατόριον, ὅπερα, ὁπερέτα, ἰντερμέτζο, πότε-πουρί, ραψωδία.

Ἄσματα τῶν αὐτῶν κατηγοριῶν ὡς καὶ ἐκεῖνα τῶν προηγουμένων τάξεων. Μουσικαὶ ἀκροάσεις : Καλομοίρη «Συμφωνία τῆς Λεβεντιάς» (ἀποσπάσματα) Βάρβογλη «Ποιμενικὴ Σουΐτα», Σκλάβου «Κασσιανή» (ἀποσπάσματα), Θεοδωράκη «Ἀξίον ἐστίν» (ἀποσπάσματα). Ἰταλικὴ ρολυφωνικὴ σχολή : PALESTRINA «Λειτουργία τοῦ Πάπα Μαρκέλλου» (ἀποσπάσματα) Manfredi. Εἰσαγωγή, Μουσουργίας, Εἰκόνες ἀπὸ μίαν ἐκθεσιν (ἀποσπάσματα) Handel ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «Μεσσίαν». BACH, Σουΐτα ἀριθ. 2 σὲ σὶ ἐλάσσονα, ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ «Κατὰ Ματθαῖον πάθη». HAYDN, «Ἡ συμφωνία τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ» (τὸ τελευταῖον μέρος). MOZART, ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὅπεραν «DON GIOVANNI». Σονάτα διὰ πιάνο σὲ ντὸ

μείζονα Κ.Υ. 309. ΒΗΕΤΗΟΒΕΝ πέμπτον κοντσέρτο διά πιάνο καὶ ὀρχήστραν (αὐτοκρατορικόν).

ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ : ὥραι 2.

Ι. ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν εἶναι ὁ καθοριζόμενος εἰς τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῶν Α' καὶ Β' τάξεων τοῦ Γυμνασίου.

ΙΙ. ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

α) ΑΡΡΕΝΩΝ

1. Ἐλευθεραὶ ἀσκήσεις ἔχουσαι ὡς βάσιν τὴν φυσικὴν κίνησιν καὶ τὸν ρυθμόν.

Μετατοπίσεις, ἀναπηδήσεις, ἄλματα, αἰωρήσεις, περιφοραί, περιστροφαί, ταλαντεύσεις τῶν ἄκρων καὶ τοῦ κορμοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονας καὶ τὰ ἐπίπεδα, ἀσκήσεις εὐκαμψίας τῶν ἀρθρώσεων καὶ ἀσκήσεις διατάσεως, ἐνδυναμώσεως καὶ χαλαρώσεως τῶν μυῶν ἐν προηγμένῃ μορφῇ.

Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν προκαθωρισμένου σκοποῦ.

2. Ἀσκήσεις μετὰ κινήτων ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων.

Ἀσκήσεις διὰ παντὸς εἶδους σφαιρῶν (ιατρικῶν, ἐλαστικῶν κτλ.), κοντῶν, σχοινακίων, ἐμποδίων, στρωμάτων, κορινῶν, πλινθίων, σχοινίων ἀναρριχήσεως, δοκῶν, μονοζύγων, πολυζύγων, δυναμομέτρων, βαρῶν, βατῆρων κτλ.

Ὁ ὄγκος τῶν ὀργάνων, τὸ βάρος, τὸ ὕψος καθὼς καὶ ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας τῶν ἐνοργάνων ἀσκήσεων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ μαθήματος, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν γυμναστικὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν.

3. Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Ἐδραίωσις καὶ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς καὶ ὁλοκληρώσεως τῶν κανονισμῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις ἐδάφους ἐφ' ἵππου μετὰ λαβῶν εἰς τὸ μονόζυγον, εἰς τὸ δίζυγον, εἰς τοὺς κρίκους καὶ εἰς τὰ ἄλματα ἐφ' ἵππου.

Σχηματισμὸς ομάδων καὶ ὀργάνωσις ἀθλητικῶν συναντήσεων μετὰ ἀπλᾶ καὶ σύνθετα προγράμματα ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

4. Παιγνίδια - Ἀθλοπαιδιαί.

α) Ἀπαντα τὰ εἶδη γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιγνιδίων, ἐθνικῶν καὶ ξένων, β) προπαρασκευαστικὰ παιγνίδια ἀθλοπαιδιῶν, γ) ἀπλᾶ μορφᾶ ἢ παραλλαγᾶ ἀθλοπαιδιῶν ὑπὸ ἀγωνιστικὴν μορφήν, δ) Ἐδραίωσις καὶ ἐπέκτασις τῆς τεχνικῆς, τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀθλοπαιδιῶν. Σχηματισμὸς ομάδων κατὰ κατηγορίαν ἀθλοπαιδιᾶς καὶ διεξαγωγὴ ἀγώνων συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμούς.

5. Κλασσικὸς ἀθλητισμός.

α) Ἐδραίωσις καὶ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς, τῆς κλαστακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὀργάνωσις τακτικῶν ἀθλητικῶν ἡμερῶν μετὰ περιωρισμένον ἢ πλήρες πρόγραμμα καὶ ἀθλητικὰ ὄργανα (κατὰ τοὺς κανονισμούς), γ) ἐπιδίωξις ἐπιτεύξεως ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ἀτομικῆς ἐπιδόσεως εἰς ἓν ἢ περισσότερα ἀγωνίσματα.

Οἱ μαθηταὶ τῆς τρίτης (Γ') τάξεως δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται εἰς μίαν κατηγορίαν ἀθλημάτων ἢ νὰ εἰδικεύωνται εἰς ἓν μόνον ἀγώνισμα. Οἱ δρόμοι ταχύτητος καὶ οἱ δρόμοι ἡμιαντοχῆς καὶ ἀντοχῆς αὐξάνουν (σταδιακῶς) ἐν σχέσει πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς καταλλήλου προετοιμασίας.

6. Κολύμβησις.

α) Ἐδραίωσις καὶ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως.

β) Τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς τῶν ἐκκινήσεων, τῶν στροφῶν καὶ τῶν καταδύσεων ἀπὸ ὕψους 1-5 μέτρων.

γ) Σχηματισμὸς ομάδων καὶ ὀργάνωσις ἀγώνων μετὰ περιωρισμένον ἢ πλήρες πρόγραμμα.

δ) Ὀργάνωσις ἀγώνων καταδύσεων.

ε) Διδασκαλία τῆς ὕδατοσφαιρίσεως.

στ) Διδασκαλία τῶν βασικῶν λαβῶν ἀνελκύσεως, μεταφορᾶς καὶ διασώσεως πνιγομένου. Ἀπόδυσις εἰς τὸ ὕδωρ. Μεταφορὰ πνιγομένου εἰς ἀπόστασιν 25 μέτρων. Τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς ἀναπνοῆς.

7. Κωπηλασία - Ἰστιοπλοΐα.

Ὅπου διδάσκονται ναυτικὰ ἀγωνίσματα, ἐπιδιώκεται ἡ ἐδραίωσις καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς τακτικῆς αὐτῶν.

8. Λοιπὰ ἀθλήματα.

Ὅπου αἱ συνθῆκαι ἐπιτρέπουν καὶ οἱ μαθηταὶ διδάσκονται χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικά κτλ. ἀθλήματα, ἐπιδιώκεται ἡ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς τακτικῆς αὐτῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς μαθητικῶν ομάδων κατὰ ἄθλημα.

9. Ἑλληνικοὶ χοροὶ.

Διδάσκονται οἱ ἔθνικοι χοροὶ Καλαματιανὸς καὶ Τσάμικος, καθὼς καὶ ἄλλοι ἀπλοὶ χοροὶ ἀπὸ διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον τῆς περιοχῆς ὅπου εὐρίσκεται τὸ Γυμνάσιον.

Σχηματισμὸς μαθητικοῦ συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν.

β) ΘΗΛΕΩΝ

Ι. ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Ἐλευθεραὶ ἀσκήσεις, ἔχουσαι ὡς βάσιν τὴν φυσικὴν κίνησιν καὶ τὸν ρυθμόν.

Μετατοπίσεις, ἀναπηδήσεις, ἄλματα, αἰωρήσεις, περιφοραί, περιστροφαί, ταλαντεύσεις τῶν ἄκρων καὶ τοῦ κορμοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονας καὶ τὰ ἐπίπεδα, ἀσκήσεις, εὐκαμψίας τῶν ἀρθρώσεων καὶ ἀσκήσεις διατάσεως, ἐνδυναμώσεως καὶ χαλαρώσεως τῶν μυῶν εἰς τὴν πλήρη μορφήν των.

Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προκαθωρισμένου σκοποῦ.

2. Ἀσκήσεις μετὰ κινήτων ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων.

Ἀσκήσεις διὰ παντὸς εἶδους σφαιρῶν (ιατρικῶν, ἐλαστικῶν κ.λπ), διὰ στεφάνων, ταινιῶν, κοντῶν, σχοινακίων, ἐμποδίων, στρωμάτων, κορινῶν, πλινθίων, δοκῶν, μονοζύγων, διζύγων, πολυζύγων, ἐφαλτηρίων κτλ.

Ὁ ὄγκος τῶν ὀργάνων, τὸ βάρος, τὸ ὕψος καθὼς καὶ ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας τῶν ἐνοργάνων ἀσκήσεων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ μαθήματος, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν μαθητριῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις δι' αὐτῶν.

3. Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Ἐδραίωσις καὶ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς καὶ ὁλοκληρώσεως τῶν κανονισμῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις ἐδάφους εἰς τὸ δίζυγον, εἰς τὴν δοκὸν καὶ εἰς τὰ ἄλματα ἐφ' ἵππου.

Σχηματισμὸς ομάδων καὶ ὀργάνωσις ἀθλητικῶν συναντήσεων μετὰ ἀπλᾶ καὶ σύνθετα προγράμματα ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

4. Ἀσκήσεις ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Ἐδραίωσις καὶ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς τῶν ἀγωνισμάτων τῆς ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς. Διδασκαλία καὶ ἐκτελέσεις τῶν προγραμμάτων ἐλευθέρων ἀσκήσεων καὶ ἀσκήσεων διὰ κορινῶν, σφαιρῶν, στεφάνων, σχοινακίων καὶ ταινιῶν.

Σχηματισμὸς ομάδων καὶ ὀργάνωσις ἀθλητικῶν συναντήσεων μετὰ ἀπλᾶ καὶ σύνθετα προγράμματα ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

5. Παιγνίδια - Ἀθλοπαιδιαί.

α) Ὅλα τὰ εἶδη τῶν γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιγνιδίων, ἐθνικῶν καὶ ξένων, β) προπαρασκευαστικὰ παιγνί-

δια ἀθλοπαιδιῶν, γ) ἀπλαῖ μορφαι ἢ παραλλαγαὶ ἀθλοπαιδιῶν ἢ ἀγωνισμάτων εἰς ἀγωνιστικὴν μορφήν, δ) ἐδραίωσις καὶ ἐπέκτασις τῆς τεχνικῆς, τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀθλοπαιδιῶν.

Σχηματισμὸς ομάδων κατὰ κατηγορίαν ἀθλοπαιδιᾶς καὶ διεξαγωγή ἀγώνων, κατὰ τοὺς κανονισμοὺς.

6. Κλασσικὸς ἀθλητισμός.

α) Ἑδραίωσις καὶ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς, τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὀργάνωσις τακτικῶν ἀθλητικῶν ἡμερίδων μὲ περιωρισμένον ἢ πλῆρες πρόγραμμα καὶ ἀθλητικὰ ὄργανα, κατὰ τοὺς κανονισμοὺς, γ) ἐπιδίωξις ἐπιτεύξεως ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ἀτομικῆς ἐπιδόσεως εἰς ἓν ἢ περισσότερα ἀγωνίσματα.

Αἱ μαθήτριαί τῆς Γ' τάξεως δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται εἰς μίαν κατηγορίαν ἀθλητικῶν ἢ νὰ εἰδικεύωνται εἰς ἓν μόνον ἀγώνισμα. Οἱ δρόμοι ταχύτητος καὶ οἱ δρόμοι ἀντοχῆς καὶ ἡμιαντοχῆς αὐξάνουν σταδιακῶς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς καταλλήλου προετοιμασίας.

7. Κολύμβησις.

α) Ἑδραίωσις καὶ τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως, β) τελειοποίησις τῆς τεχνικῆς τῶν ἐκινήσεων, τῶν στροφῶν καὶ τῶν καταδύσεων ἀπὸ ὕψους 1 – 5 μέτρων, γ) σχηματισμὸς ομάδων καὶ ὀργάνωσις ἀγώνων μὲ περιωρισμένον ἢ πλῆρες πρόγραμμα, δ) ὀργάνωσις ἀγώνων καταδύσεως, ε) διδασκαλία τῶν βασικῶν λαβῶν ἀνελκύσεως, μεταφορᾶς καὶ διασώσεως πνιγμένου, στ) ἐκμάθησις τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς.

8. Λοιπὰ ἀθλήματα.

Ὅπου αἱ συνθῆκαι ἐπιτρέπουν καὶ αἱ μαθήτριαί διδάσκονται χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικά κτλ. ἀθλήματα, ἐπιδίδεται ἡ προαγωγή τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς τακτικῆς αὐτῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς μαθητικῶν ομάδων κατὰ ἀθλημα.

9. Ἑλληνικοὶ χοροὶ.

Διδάσκονται οἱ Ἑθνικοὶ χοροὶ Καλαματιανὸς καὶ Τσάμικος, καθὼς καὶ ἄλλοι ἀπλοὶ χοροὶ ἐξ ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, εἰδικώτερον οἱ χοροὶ τῆς περιοχῆς, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Γυμνάσιον.

Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν ὑπὸ μαθητῶν.

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ. Ὄρα 1.

Παρατήρησις :

Ὁ Σχολικὸς καὶ Ἑπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς (ΣΕΠ) ἔχει χαρακτῆρα Σχολικῆς καὶ Ἑπαγγελματικῆς ἐνημερώσεως καὶ δὲν θὰ βαθμολογῆται ὥπως τὰ ἄλλα μαθήματα.

A. ΣΚΟΠΟΣ.

Ὁ γενικὸς σκοπὸς τοῦ Σχολικοῦ καὶ Ἑπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὸν μαθητὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς καταλλήλου καὶ ἀντιστοίχου πρὸς τὰς ἱκανότητας καὶ κλίσεις τοῦ σχολικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως, οὕτως ὥστε ἡ ἐκλογὴ τοῦ κύκλου σπουδῶν ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος νὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ ψυχικῶς καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς παραγωγικὸν καὶ χρήσιμον μέλος αὐτῆς.

Εἰδικώτεροι σκοποὶ εἶναι :

1. Νὰ ἐνημερώσῃ ὁ π ε ρ ὀ ὦ ν ο ς τὸν μαθητὴν ἐπὶ τῶν μεταγυμνασιακῶν σχολικῶν βαθμίδων καὶ κατευθύνσεων.

2. Νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ μαθητοῦ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις εἰσόδου εἰς ἕκαστον ἐπάγγελμα, τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ ἀμοιβῆς καὶ τὰς δυνατότητας ἐξελίξεως.

3. Νὰ βοηθήσῃ δι' εἰδικῶν μαθημάτων τὸν μαθητὴν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς κλίσεις, ἱκανότητας καὶ δεξιότητας αὐτοῦ, ὥστε ἡ σχολικὴ κατευθύνσις τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ τὸ ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐκλέξῃ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς αὐτά, καὶ

4. Νὰ προσδιορίσῃ τοὺς παράγοντας καὶ τὰ κριτήρια διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς σχολικῆς ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν εὐθύνην τῆς ἐκλογῆς.

B. ΥΛΗ.

α) Σχολικὴ ἐνημέρωσις καὶ ἐπαγγελματολογία.

1. Σχολικὴ ἐνημέρωσις :

Γενικὴ ἐκπαίδευσις – Βαθμίδες αὐτῆς.
Τεχνικὴ – Ἑπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις.
Βαθμίδες καὶ διαφοροποιήσεις.
Ἀνωτέρα καὶ Ἀνωτάτη Ἑκπαίδευσις.

2. Σχέσις σχολικῆς μαθήσεως καὶ ἐπαγγέλματος.

3. Τὸ ἐπάγγελμα ὡς σταθερὰ καὶ εἰδικὴ ἐργασία. Σημασία τῆς εἰδικεύσεως.

4. Ἡ ἐργασία ὡς καθῆκον, ὡς δικαίωμα καὶ ὡς προϋπόθεσις ἀτομικῆς ἀναπτύξεως καὶ εὐτυχίας.

5. Ἡ κατανομή τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας εἰς ἐπαγγελματικὰς ἀπασχολήσεις. Ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας εἰς τὴν χώραν μας καὶ δυνατότητες ἐργασίας.

6. Κριτήρια κατανομῆς τῶν ἐπαγγελμάτων εἰς κατηγορίας (σχολ. βαθμίδες, εἶδος ἐργασίας, τομεὺς δραστηριότητος κτλ.).

7. Γνωστὰ ἐπαγγέλματα καὶ νέα ἐπαγγέλματα (νέαι μορφαι ἐργασίας).

8. Ἀνάλυσις τῶν βασικῶν ἐπαγγελμάτων καὶ κατηγορίᾳ¹ (προϋποθέσεις διὰ τὴν ἄσκησιν αὐτῶν : εἶδος τῆς σχολικῆς φοιτήσεως καὶ διάρκεια ψυχοπνευματικαὶ καὶ σωματικαὶ ἀπαιτήσεις, ἀντενδείξεις, περιοχαὶ δραστηριότητος καὶ δυνατότητες, λοιπαὶ σχετικαὶ δυνατότητες, π.χ. ἀμοιβή).

9. Ἡ σημασία ἐκάστου ἐπαγγέλματος διὰ τὴν κοινωνικο-οικονομικὴν καὶ ἐθνικὴν πρόδοον. Σχέσις γενικῆς καὶ ἀτομικῆς οικονομικῆς εὐημερίας.

β) Ἀτομικὰ δεδομένα καὶ ἐπάγγελμα (ψυχολογικὴ θεώρησις).

10. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπαγγέλματος ὡς πρόβλημα τῆς Ἑφηβικῆς ἡλικίας.

11. Ἡ σημασία τῆς ὁρθῆς ἐκλογῆς διὰ τὸ ἄτομον καὶ τὴν κοινωνίαν.

12. Κριτήρια καὶ κίνητρα ἐκλογῆς σχολικῆς κατευθύνσεως καὶ ἐπαγγέλματος.

13. Ἡ πολυποίκιλος σύνθεσις τῆς εὐφυΐας τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ ἰδιαίτεροι ἱκανότητες καὶ δεξιότητες ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπαγγέλματος.

14. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀτομικῆς προτιμῆσεως καὶ αἱ μεταβαλλόμεναι ἐπαγγελματικαὶ ἀνάγκαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ἄρθρον 2.

Διδασκόμενα μαθήματα καὶ ὥραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας αὐτῶν. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς ἐκάστην τάξιν,

του Έσπερινου Γυμνασίου και ο αριθμός των ωρών εβδομαδιαίας διδασκαλίας αὐτῶν, ὁρίζονται ὡς ἑπεται :

Μαθήματα :			
Θρησκευτικά	2	2	2
Νέα Ἑλληνικά	4	4	4
Ἀρχαία Ἑλληνική Γραμματεία	4	4	4
Ἱστορία	3	2	2
Μαθηματικά	4	3	4
Φυσικά	-	3	3
Γεωγραφία	1½	1	1
Σχολ. Ἐπαγγ. Προσανατολισμός	-	-	1 Β'
Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύμ.	-	-	1 Α'
Ξέναι Γλῶσσαι	2	2	2
Φυσικὴ Ἀγωγή	1	1	-
Βιολογία	1½	-	-
Ἀνθρωπολογία & Ὑγιεινὴ	-	1	-
Τεχνικά	1	1	-
Σύνολον	24	24	24

Ἄρθρον 3.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκαλίας μαθημάτων τῶν Ἑσπερινῶν Γυμνασίων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Π. Δ/τος 831/1977 «περὶ ὠρολογίου προγράμματος τοῦ ἡμερησίου Γυμνασίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν Α' καὶ Β' τάξεων αὐτοῦ» καὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ τῶν Ἑσπερινῶν Γυμνασίων κατόπιν ἀναλόγου προσαρμογῆς τῆς διδακτέας ὕλης τῶν μαθημάτων διὰ τὰ ὁποῖα αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ προβλέπουν μικρότερον ἀριθμὸν ὡρῶν διδασκαλίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1978, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὸ ὠρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς Α' καὶ Β' τάξεως τῶν Ἑσπερινῶν Γυμνασίων αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων τῆς ποῦ πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γὰ δὲ τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κτλ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Γὰ δὲ τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρι 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσεγγίζεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὴ συνέλευσις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸ 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἀρθρὸ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 ἐπὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὰ διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939 ...	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ παραχώρις ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν γενικὰ, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τίς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ παραχώρις πληρεξουσίου πρὸς ἀντιπροσώπησης ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευση, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 Δραχ. | 1.000 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς ἐπὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐπιτήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλοσφαιριστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλοσφαιριστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ χορηγίσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλοσφαιριστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλοσφαιριστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων. » 400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 50/o.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικῆς ἐπιστροφῆς, τὸ ὅποιο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατό νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνέλυο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὄνοματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεία καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τίς 192378/3639/1947(ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιος διαταγῆς τοῦ Φ.Α.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται μὲ ἐπιταγὴ, μαζί μ' αὐτὴν στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ο' Γενικὸς Διευθυντής
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠὸ τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον